

Even vooraf...	p 5
Schoolpraatjes	p 6
Middenschool	p 8
Uit het dagboek van 1B	p 8
Probar Español	p 11
Nieuwe school, nieuwe vrienden	p 12
Nooit meer oorlog	p 14
Bovenbouw	p 16
Wie zei dat wiskunde saai was?	p 16
Dadaïsme in de lessen esthetica	p 18
3STW ten afval!	p 20
Goochelshow voor leerlingen van 4STW	p 22
Stage, here we come	p 23
5 Humane Wetenschappen naar Kortrijk	p 24
Pastoraal	p 26
Stapje dichters naar je échte identiteit	p 26
CLIL	p 28
Can empathy save the world?	p 28
Let's talk about CLIL	p 29
Studeren in Christ Church, enjoy the silence	p 30
CLIL Methodology in Cheltenham (UK)	p 31
STEM	p 33
STEM-proefjes in de 1 ^e graad	p 33
In de kijker	p 34
Frans in tweevoud	p 34
Onderwijshervorming	p 36
Dag in beeld van Inge Melis	p 38
Tien dilemma's voor Sylvia Sciacca	p 40
So was nennt man 'Freundschaft'	p 42
Boekentip	p 44
Boekentip	p 44
Oud-leerlingen	p 46
Oud-leerlingen	p 46
Sport	p 47
Scholenveldloop	p 47
Volleybal	p 48
Run4freedom	p 48
Stratenloop	p 49
Moretus Top 5	p 50
Freerunning in de 1 ^e graad	p 52
Middagsport	p 52
Opendeur	p 53
30 jaar ETZ	p 54

Even vooraf...

Beste lezer

Opnieuw een mooi exemplaar dat voor je ligt. Met tal van verhalen, leuke foto's, fijne anekdotes en ook een stevige portie informatie over onze school. Dit alles brengt ons een #stapjedichter bij ons doel, namelijk bij elkaar. De schoenen staan symbool voor ieders inzet. De verhalen en foto's zijn verslagen van die inzet. Dat alle initiatieven deugd doen en ons dichterbij elkaar brengen, staat duidelijk te lezen op de gezichten van de leerlingen en leerkrachten. En veel activiteiten zorgen voor veel leven in de brouwerij.

De Stem-leerlingen leren spelenderwijs informatica en techniek toe te passen op (bijna) hedendaagse situaties voor de komende generatie.

Sporters zitten niet stil, en halen mooie resultaten. Sommige leerlingen combineren joggen zelfs met opruimacties in de omgeving van de school.

Vele leerlingen en collega's zijn zo actief en divers bezig, dat het een pallet wordt om U tegen te zeggen. Verrassend en mooi!

De inspanningen die onze Clil-collega's leveren komen voornamelijk de leerlingen ten goede ...

CLIL (een zaakvak in een andere taal) brengt onze leerlingen naast vakkennis en het gebruik van de taal, voornamelijk de durf bij om zich te gooien op minder bekend terrein.

Ondertussen zorgen verbouwing en renovatie voor de toekomst.

En niet het minst werken we aan de vernieuwing van het Secundair Onderwijs, aan de hand van de nieuwe leerplannen die zopas gepubliceerd zijn. Een uitdaging voor nu, voor het onderwijs van morgen.

Tot slot, last, but not least, ontsteken we 30 kaarsjes voor de jarige ETZ! Tal van mooie voorstellingen, voor ondertussen ontelbare toeschouwers, ondersteund door zoveel vrijwilligers. Dit mogen we niet ongemerkt laten voorbijgaan.

Aan u lezer, om te oordelen dat we een stapje dichterbij komen ... tot zoveel moois!

We wensen jullie veel leesgenot en aan u allen een bijzonder 2019, met vele stapjes dichterbij al wat je lief is.

De redactie

FIJNE FEESTDAGEN
EN EEN
GELUKKIG 2019

Hoofdredacteur
Katrijn De Bock

Kernredactie
Petra Duts

Dirk Van Buyten
Griet Van Nueten

Foto cover: leerlingen van 1B
Vormgeving: Karin Van Gorp

De volgende @Moretus verschijnt in juni 2019.

Reacties, suggesties, artikels en foto's zijn steeds welkom bij de redactieleden via smartschool.

Deadline voor volgende publicatie: 17 mei.

SCHOOL praatjes

Hij is niet meer weg te denken uit de handen van onze leerlingen, de gsm. Tegelijkertijd blijft het een heikel punt op veel scholen. Ook bij leerkrachten is er onenigheid: soms enthousiast onthaald als meerwaarde binnen de lessen, op andere momenten verguisd omdat het de aandacht afleidt en het sociaal contact op de speelplaats vermindert. Het blijft een uitdaging om een goede mix vinden tussen de voordelen en de gevaren van de gsm.

Hoe denken onze leerlingen over dat waardevolle kleinood, waarmee ze soms vergroeid lijken? Zijn ze verslaafd? Zouden ze nog zonder kunnen? En wat vinden ze van de gsm-regels op school?

Melike Cetinkaya (7BS)

Ik ben inderdaad verslaafd, ik durf dat gerust toegeven. Ik ben wel blij dat we op school tijdens de pauzes en in de refter op de gsm kunnen, ik zou niet meer zonder kunnen.

Christ' Goffin, leerkracht TBZ: Ik vind dat de huidige regels zorgen voor onduidelijkheid als leerkracht. Als je toezicht doet op de speelplaats, weet je niet altijd waarmee leerlingen bezig zijn. Zijn ze bezig voor school, of maken ze filmpjes, zijn ze aan het cyberpesten... ? Vaak is het een gevecht met leerlingen over gsm-gebruik in de klas. Liever dus zeer duidelijke regels: géén gsm-gebruik tijdens de schooluren. Regels zouden dan duidelijker zijn, ook voor leerkrachten. Het zou enkel (uitzonderlijk) nog mogen tijdens het lesgebeuren, want dan is het gecontroleerd.

Nils Vander Avert (4STWb) en Wouter De Vrij (3STWb) Het is leuk dat je muziek kan luisteren tijdens de pauze. Voor ons zou er gratis WIFI voor iedereen mogen zijn.

Litse Govaers, Manou Bogaerts en Rhais Stolle (6STWa)

Gsm op school is handig: je kan zo in contact blijven met je andere vrienden die niet bij je op school zitten. We gebruiken de gsm ook veel voor school. Ik zou soms willen dat we ook wel mogen bellen, want als er eens een noodgeval is, moet je toch bereikbaar zijn. En ik vind dat ook koptelefoons moeten toegelaten worden, want sommige leerlingen willen zich even kunnen afzonderen.

Ilse Van Gestel (VOKAN-begeleider) Van mij mag de gsm op school volledig weg. En misschien vreemd, maar veel leerlingen zouden dat zelf ook beter vinden. Ik hoor van leerlingen op andere scholen - die daar geen gsm mogen gebruiken - dat die dat eigenlijk zelf ook veel beter vinden: zonder gsm tijdens de pauzes sporten ze meer, ze praten, ze spelen... de pauzes zijn veel leuker. Op school en hobby's hoor je ook vaker dat gsm's niet (mogen) worden meegenomen en dat de meeste jongeren (na misschien enig gemor in het begin) het uiteindelijk ook beter vinden.

Rosa Geerts, leerkracht verzorging: Doordat de gsm is toegelaten, schep je ook een kloof. Want sommige leerlingen voelen zich 'verplicht' om ook 4G te hebben, want anders zijn ze niet mee. Voor mij mag zeker in de 1^e graad een gsm-verbod worden ingevoerd, zeker tijdens de middagpauze! Ik hoor ook dat de leerlingenraad in de middenschool pleit voor een gsm-vrije zone.. toch wel iets om eens over na te denken.

Lynn Smeuninx (SHUWE)

Ik vind het leuk dat je de gsm mag gebruiken tijdens de speeltijden. Ik vind het wel goed dat het tijdens de lessen niet is toegelaten, want het leidt inderdaad de aandacht af. Je stoort de les en je stoort ook anderen. Maar tijdens de pauzes, zoals nu in de refter, is het best handig.

(Katrijn De Bock)

Italiëquiz

t.v.v. de Italiëreis 2020

U kan inschrijven via e-mail: Italiequiz@hotmail.com
Het inschrijvingsgeld kan u betalen op de avond zelf;
18 euro/ploeg (max. 6 personen/ploeg).
Aanvang 20 uur stipt op campus BB.

vrijdag 15 februari 2019

Uit het dagboek van 1B

De leerlingen van het B-jaar bieden ons via hun dagboek een kijk in het schoolleven.

MS

3 september - de eerste schooldag..

Zenuwachtig maar ook benieuwd naar wat er ons allemaal te wachten stond, kwamen we aan de schoolpoort. Vriendelijke leerkrachten heetten ons "WELKOM". Vrolijke muziek galmde over de speelplaats. Er lag een rode loper gespreid. Her en der stonden verschillende schoenen. Op de speelplaats stonden mooi gekleurde parasols met tafeltjes errond. Hier hebben we voor het eerst onze titularissen en klasgenoten ontmoet. Als inleiding gaf Mevrouw Povré, onze directrice, een speech over het jaarthema "Een stapje dicht", de rode draad doorheen het schooljaar. Daarna kregen we een rondleiding doorheen de school. In de klas maakten we via spelletjes kennis met onze klasgenoten. Als afsluiter gooiden we een strandbal in een net met al de namen van onze klasgenoten erop. Iedereen hoort erbij, we sluiten niemand uit.
(Adam, Luna - 1C1)

13 september - Sportdag te Mechelen

Na een heuse busrit, waren we aangekomen op het recreatiedomein "de Nekker" in Mechelen. Meteen werden we voor de leeuwen gegooid en maakten we kennis met sporten die we thuis of op school niet kunnen beoefenen: op een pamperspaal klimmen (waarbij samenwerken heel belangrijk was), het alombekende Kubbspel, baseball, Highlandgames... 's Middags konden we op het terrein onze boterhammetjes nuttigen met een heerlijke kop warme chocolademelk of een tasje soep. De weergoden waren ons goedgezind. Het was een zeer zonnige, actieve en sportieve uitstap die we nooit zullen vergeten!
(Alexia en Yassir - 1C1)

14 september - Excursie door Ekeren

Met schrijfplank en bundel in de hand stonden we paraat om de schoolomgeving te verkennen. Via een stratenplan en een fotozoektocht kuisden we door de straten van Ekeren. We passeerden langs de drukke winkelstraat, de markt, het politiebureau, het gemeentehuis... We interviewden een politieagent, merkten op dat er verkeerde Romeinse cijfers stonden op onze kerktoren, we tekenden en bestudeerden pictogrammen nabij het Veltwijckpark. We aten er samen met onze titularissen onze boterhammen op en leefden ons uit in de speeltuin. 's Middags wandelden we richting Ekerse Putten. We bestudeerden fauna en flora, ruimden alle zwerfvuil op en gingen dan weer op weg naar school.

(Lore, Birthe en Nikky - 1C1)

5 oktober - Stratenloop

Met alle Chinezen, maar niet met de dezen ... zo luidde onze slogan. Tijdens de stratenloop gaven we het beste van onszelf. Met zelf geknutselde Chinese hoedjes en een lichtgele geschminkte huid namen we het op tegen alle andere leerlingen. De sfeer zat er best in en iedereen liep zich te pletter, zodat we zelfs eventjes een tweede plaats veroverden. Moe van al dat lopen was het verfrissende flesje water, na de strijd, dan ook meer dan welkom.

(Ali en Youssef - 1C1)

4 en 26 oktober - Vredesmoment en Schrijf-ze-VRIJdag

Wat een fijn moment, zo'n vredesmoment. Het jaarthema 'Een stapje dichtër' kreeg ook tijdens de lessen godsdienst wat meer gestalte. Als symbool fotografeerden we onze schoenen op een creatieve manier. Alle foto's kunnen we nu bewonderen in de gangen van onze school. We luisterden tevens naar mooie tekstjes die leerlingen voorlezen. Als slot keken en luisterden we naar het lied van Rita Ora (Coming Home). Tijdens de campagneweek van Amnesty International vond ook de Schrijf-ze-VRIJdag plaats. We keken naar beeldfragmenten, luisterden naar getuigenissen en schreven brieven om onschuldige mensen (dit jaar = opkomen voor mensenrechtenactivisten) vrij te krijgen uit de gevangenis. Omdat we trots zijn en willen tonen dat we hebben meegeschreven, kregen we als beloning een kleef tattoo.

(Lina en Larissa - 1C1)

Pannenkoekenslag

Wie lust er nou geen pannenkoeken, dacht Mevrouw Buytaert! Om de klassfeer te bevorderen en elkaar nog beter te leren kennen, hielden we tijdens de middag een pannenkoekenslag. Onze boterhammen werden ingeruild voor overheerlijke pannenkoeken. Yenthe was de kampioen... Zij maakte ons wijs dat ze wel 15 pannenkoeken in één klap kan verorberen. We deden natuurlijk geen wedstrijdje. Gezelligheid was troef, de sfeer zat erin. We maakten samen klasafspraken en leerden elkaars min- en pluspuntjes beter kennen.

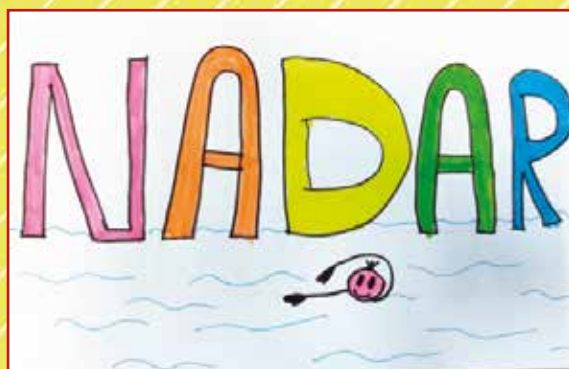
(Sabine Buytaert en de leerlingen van 1C1)

Probar Español

Tijdens één van de lessen Spaans maakten de leerlingen een woordtekening: ze moesten een Spaanse werkwoord beeldend tekenen. Kan jij de betekenis van het werkwoord afleiden uit de tekening? Dan zijn de leerlingen in hun opzet geslaagd.

(Tinne Luyten, tekeningen van leerlingen uit 1A4 en 1B2)

nadar = zwemmen
comer = eten

vivir = wonen, leven
cantar = zingen

mirar = kijken
cantar = zingen

llamar = bellen
bailar = dansen

chatear = chatten
cantar = zingen

Nieuwe school, nieuwe vrienden

De eerste schooldag, een spannende dag voor alle leerlingen (én leerkrachten), maar zeker voor onze nieuwe eerstejaars, die de grote stap zetten van de lagere school naar het middelbaar.

De eerste schooldag was heel spannend. Er waren meer leerlingen dan ik had verwacht. Toen moest ik naar mijn klas gaan, 1C4, en zag ik mijn titularissen en mijn nieuwe klasgenoten. We kregen toen informatie over onze klas en vakken. Ik leerde mijn klasgenoten beter kennen. En toen mochten wij naar huis gaan. Het was super leuk!!!

(Nasreddine El Ajjouri - 1C4)

Het begon allemaal op de bus. Iedereen zat op het puntje van zijn stoel van de zenuwen. Toen we er waren, stonden we eerst samen met de kinderen die we kenden van de lagere school. En dan kwam de eerste les en maakten we nieuwe vrienden. En nu zijn we vrienden met de hele klas.

We maakten ook kennis met onze leerkrachten en met de directrice en we kregen ook onze eerste toets. De lessen waren heel leuk. Er waren wel wat misverstandjes in het begin, omdat we zelf van lokaal moeten wisselen.

(Jamie Van Agtmael - 1C4)

Een spannende schooldag, de eerste schooldag. Iedereen staat thuis te bibberen en wacht af tot het tijd is. Dit is het verhaal van alle eerstejaars van Moretus Ekeren, zij willen dit met jullie delen. Je vertrekt naar school met al je moed. Op school aangekomen maak je kennis met vrienden van je vorige school en zoekt naar de kinderen van je klas. Je komt bij elkaar in het lokaal, je speelt een leuk spel en probeert zo kennis te maken met de kinderen van je klas. Dat ziet er al goed uit. Daarna ga je eens kijken of de vakken wel meevallen. Na de eerste echte schooldag dan ben je echt zeker: het wordt een topjaar vol verrassingen. Een betere schooldag bestaat niet!

(Matteo De Koster - 1C5)

Vrienden, die je al kent, daar ga je anders mee om dan vrienden die nog maar net kent. Als mensen je niet accepteren zoals je bent, dan zijn het foute mensen. Zoek mensen die je accepteren, dat noem je REAL FRIENDS! Je moet altijd jezelf zijn, je niet veranderen voor andere mensen. Voor mij was het soms hard om mezelf te zijn in de klas, ik was altijd super stil, terwijl ik best wel veel praat. Maar ik heb de juiste vrienden in de klas gevonden. Nu lach ik veel meer, ik ben eindelijk mezelf. En dat ga ik nooit veranderen. Soms zijn er van die mensen die geen vrienden met je willen zijn, er zijn mensen die CHOCOLA tegen me zeiden gewoon omdat ik BRUIN ben. Maar ja, dat is het leven... Nu gaat school veel leuker zijn met echte vrienden erbij!

(Ernestina Dedeeka Teiko Okai - 1C5)

Nooit meer oorlog

In de week van 11 november ontvingen we in de eerste graad twee auteurs: Aline Sax en Geert Spillebeen. Beide schrijvers gaven boeiende lezingen over de Eerste Wereldoorlog. Aline Sax opende ook plechtig onze tentoonstelling waarop klascreaties te zien waren die gemaakt werden tijdens de lessen Nederlands en PAV. Een leerrijke én creatieve week. Mooie verwerking van een inrieste tijd, die boeiend toegelicht werd.

Tijdens de lezing van Aline Sax over haar boek 'het meisje en de soldaat', heeft ze veel verteld over de Eerste Wereldoorlog, die op zondag 11 november 2018 om 11 uur stipt honderd jaar geleden werd beëindigd. Ze vertelde bijvoorbeeld dat er in die tijd veel meer racisme was, er werd zelfs gezegd dat negers de oren van hun vijand afhakten en aan hun riem hingen. En zelfs dat soldaten baby's eten. Maar dat was allemaal niet waar, vandaar dat het ook een propaganda wordt genoemd. We hebben errond gewerkt tijdens de les Nederlands en het boek gelezen.

(Matteo Marissens - 1C5)

Wie zei dat wiskunde saai was?

We zijn een hechte groep. Als het moet, werken we goed door en werken we heel hard (of dat is toch meestal het plan). Een klas vol grapjassen en plezierige klasgenoten, dat zijn wij. En één voor één echte strijders die houden van wiskunde. Daarmee kan ik maar één klas bedoelen: wij zijn de leerlingen uit het vijfde jaar met Buur wiskunde in de week.

De Wiskunnend Wiske Wedstrijd

Midden september vertelde onze leerkracht wiskunde, mevrouw Huysen, dat we met heel de klas zouden deelnemen aan de Wiskunnend Wiske Wedstrijd. Ik hoor u zich al afvragen: "Wat voor iets is dat nu weer, de Wiskunnend Wiske Wedstrijd?" Wel, jaarlijks kruisen ongeveer 2000 wiskundeknobbels uit het vijfde en zesde jaar secundair onderwijs de degens. Ze buigen zich over een aantal intrigerende wiskundige opdrachten. Het einddoel? Een plaatsje én overwinning in de finale op pi-dag. De voorronde die uit 3 opdrachten bestaat moet in klasverband worden opgelost. De 3 hersenbrekers worden tussen oktober en januari toegestuurd (1 okt, 5 nov en 7 jan). Elke klas krijgt vervolgens drie weken om deze opdrachten op te lossen. De klassen die over alle drie de opdrachten knappe resultaten halen, worden geselecteerd voor de spannende finale op donderdag 14 maart 2019 op campus Etterbeek van de Vrije Universiteit Brussel. Wie zei dat wiskunde saai was?

Enmaal we het eerste raadsel in onze handen hadden, waren we er zo door geïntrigeerd dat we een oplossing moesten en zouden vinden. Op zaterdag 13 oktober 2018 spraken we dan ook af om dit te realiseren. Niet verwachtende dat iedereen zou komen, wachtte ik die dag ongeduldig op de rest van mijn klasgenoten. Tot mijn verbazing zat binnen het half uur na het afgesproken uur iedereen van de klas aan tafel en allemaal met een voorbereiding. Dat we zo talrijk aanwezig waren gaf me een extra boost omdat ik daardoor beseftte dat iedereen er echt wel voor wilde gaan.

Na lang en grondig te hebben overlegd kwamen we op een gezamenlijk besluit dat we later zouden inleveren bij de leerkracht. Natuurlijk krijg je van al dat harde werken honger dus besloten we om gezellig samen buiten in het zonnetje te eten. Een stralend mooie zonnige dag, geweldig gezelschap en zelfgebakken spek met eitjes en pistolets op het menu, wat wil een mens nog meer?

De uitstap naar de Universiteit Antwerpen

Op dinsdag 23 oktober 2018 zijn we met onze klas naar de Universiteit Antwerpen gegaan. Dat deden we in stijl. Wanneer ik zeg 'in stijl' bedoel ik hier twee zaken mee. Eerst en vooral hadden we elk ons 'deftigste pakske' aangetrokken om een goede indruk na te laten op de U.A. En ook over de manier hoe we naar daar zijn gegaan hadden we nagedacht. Met de bus? Nee natuurlijk niet, dat is voor luie en saaie mensen. Met het milieu in ons achterhoofd begonnen we om 12:30u aan onze fietstocht naar de universiteit.

Toen we (uitgeput) aankwamen rond 13:30u merkte ik dat iedereen er echt wel zin in had en toch ook wel nieuwsgierig was. Waarschijnlijk omdat we een beetje het onbekende tegemoet gingen. Het enige wat we wisten was dat we een les toepassingen van matrices op de computer zouden volgen op de universiteit. Klinkt misschien saai, maar ik kan u verzekeren dat dat zeker niet zo was! We werden super goed ontvangen met een gezond hapje (fruitsla) en een drankje. Klinkt al beter, niet? Dat was nog maar het begin van wat een ongelooflijk gezellige, maar vooral interessante namiddag zou worden.

Er werd ons eerst informatie over de universiteit zelf aangeboden. Meteen daarna vlogen we erin! Toepassing na toepassing, bewerking na bewerking en dat ging zo door voor een goede twee uur. Toch was iedereen zeer gefocust en geïnteresseerd aan het werk.

Als "afsluiter" was er een stukje cake en daarna de gezellige fietstocht terug naar huis.

Opnieuw een geslaagde uitstap!

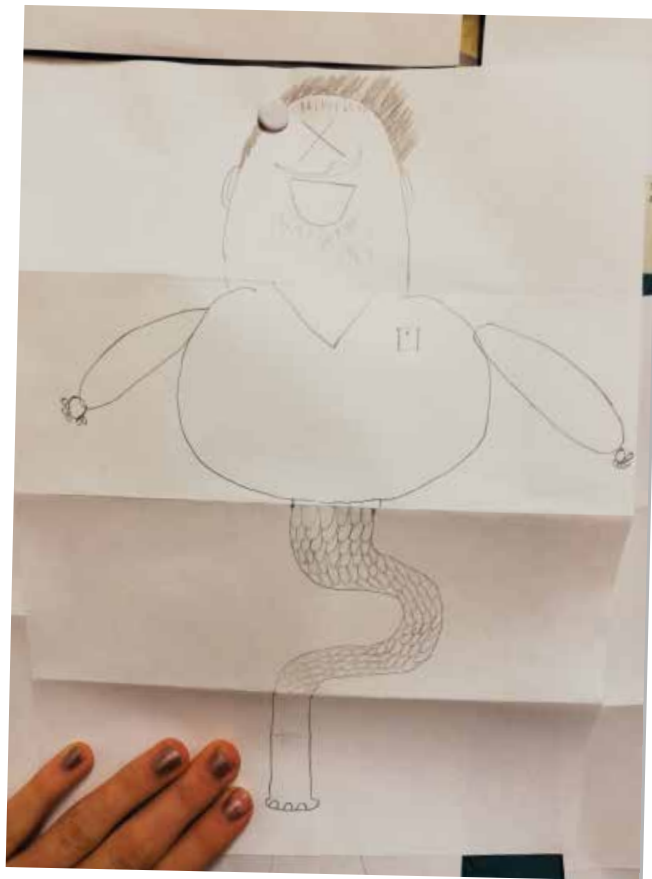
(Iben Van Antwerpen - 5WEWI)

Dadaïsme in de lessen esthetica

Tijdens de lessen esthetica van mevrouw Nauwelaerts leerden we over het dadaïsme en het surrealisme, omdat we op 15 oktober naar het Magritte Museum gingen. Het 'cadavre exquis' is een dadaïstische techniek die in de tekenkunst en dichtkunst wordt toegepast. Het spontane en het onverwachte element is belangrijk.

VORIGE ZOMER
ZAG IK LELIJKE BORSTEN
LELIJK
HOND DACT HIER ANDERS OVER
NIET LELIJK
HIJ SPRONG OP DE LELIJKE BORSTEN
SPRONG
OH VOND DIT EEN ZALIGHEID
ZALIGHEID

Sophie Slegers

We pasten de techniek toe en maakten grappige tekeningen, collag's en originele gedichten. We moesten allemaal vijf woorden bedenken en die dan in een bak leggen. Daarna trokken we woordjes uit de bak en daarmee moesten we een gedicht maken. Bij de tekeningen moesten we ons blad in vier plooiën, op het eerste deel moest iedereen een hoofd of een kop van een dier tekenen, daarna een lijf, benen of poten en als laatste schoenen of voeten.

Zo krijg je grappige, maar kunstzinnige resultaten.

(Marie Heyman - 5HUWE)

DE KAMEEL

IN MIJN HART WOONT EEN KAMEEL
HIJ ZEGT NIET ZO VEEL,
WANT HET LIEFSTE WAT HIJ DOET IS ZINGEN,
ZIJN 3 FAVORIETE DINGEN
ZIJN EEN STRIKJE EN EEN KROON
EN EEN MAGISCHE BOON

Lise Mous

3STW ten afval!

In oktober en november ging het derde jaar Sociaal Technische Wetenschappen de strijd aan met het zwerfafval in Ekeren. Ze deden dit naar aanleiding van het vak Integrale Opdrachten, waarin ze projectmatig de vakken natuurwetenschappen, voeding, sociale wetenschappen en expressie verwerkt krijgen. Binnen het project 'Ten Afval' ontdekten ze op verschillende manieren de wondere wereld van het recycleren ...

Om het project kracht bij te zetten, bleven de leerlingen niet stilzitten! Samen met enkele enthousiaste leerkrachten trokken ze zo hun loopschoenen aan en waagden zich aan het opkomende fenomeen van 'plogging'. Hierbij combineerden ze joggen met het rapen van afval. Een uitstekende combinatie waarvan zowel de leerlingen als de Ekerse omgeving beter werden!

Naast het ploggen spraken de leerlingen ook hun muzikale kant aan. Zo maakten ze oorverdovende ritmes met stokken, vuilbakken, blikken en achtergelaten flesjes met steentjes erin. Sommigen durfden er zelfs een klein dansje bij te maken ...

Elke leerling kreeg ook een herbruikbare tas die ze 'pimpten' met opvallende spreuken en afdrucken van afvalmateriaal. 3STW kan nu ecologisch gaan shoppen, mét stijl! En misschien zagen jullie op school ook al één van hun inspirerende posters?

(Het IO-team 3STW)

Dat afval iedereen aanbelangt, bewijst ook deze oproep van een leerling uit het 1e jaar:

Kijk eens rond je heen! Wat een troep! Is het nu zo moeilijk om als je iets van papiertjes of blikjes bij je hebt het gewoon in de vuilbak te gooien? Of neem gewoon geen afval mee naar school. Koop een koekendoosje of een drinkbus. Waarom gooien jullie alles op de grond?! In het begin van het jaar was de speelplaats zo mooi, zonder afval. En nu...! Wil je iets bijdragen? Dat kan. Geef het goede voorbeeld. En als je iemand iets op de grond ziet gooien, spreek hem of haar aan. Het is toch veel leuker en gezelliger om een propere speelplaats te hebben.

(Luna Boeren – 1C4)

Goochelshow voor leerlingen van 4STW

Begin november werd er een nieuwe integrale opdracht opgestart voor de leerlingen van 4stw met als titel 'Als ik kon toveren...' Het is de bedoeling dat de leerlingen op basis van een wetenschappelijk experiment een korte goochelshow in elkaar steken die zij begin januari gaan presenteren voor leerlingen uit het bijzonder lager onderwijs.

Op maandag 12 november woonden de leerlingen een goochelshow/workshop bij waarin ze allerlei tips kregen voor het in elkaar steken van hun eigen voorstelling. Een aantal onder jullie zullen meneer Himschoot nog wel herkennen.

Wordt zeker vervolgd....

(Leerkrachten Integrale Opdrachten 4)

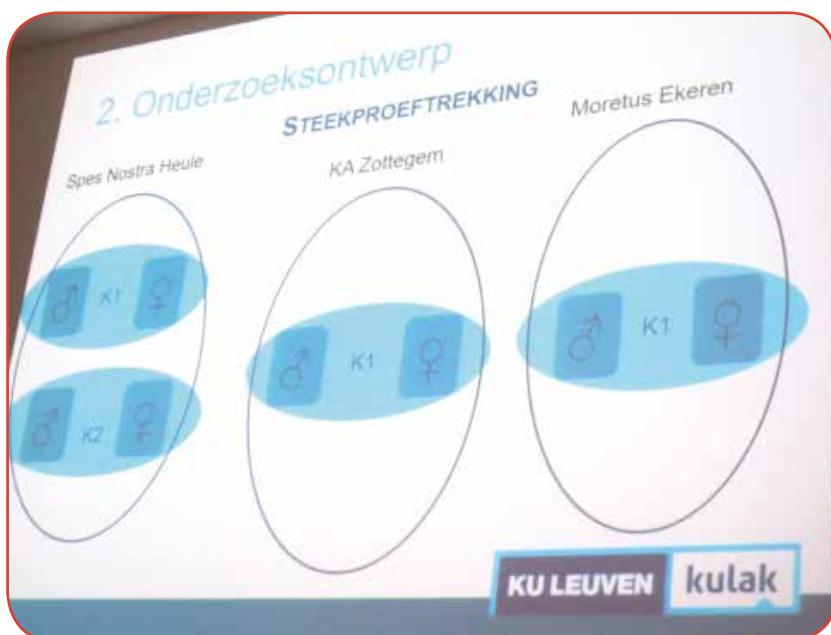

Stage, here we come.

De leerlingen van het 5e jaar verzorging gaan in oktober voor het eerst op stage in een kinderdagverblijf of een woon- en zorgcentrum. Een spannende en grote stap. In de richtingsvakken en projectlessen worden ze uiteraard goed voorbereid op deze eerste stage-ervaring. Tijdens praktijklessen oefenen ze hun technieken, in het project hef- en tiltechnieken maken ze kennis met allerlei technische hulpmiddelen en tijdens CPR leren ze hoe ze moeten reageren in noodsituaties.

5 Humane Wetenschappen naar Kortrijk

Op 20 september trok het 5e jaar Humane Wetenschappen naar Kortrijk. In de voormiddag gingen we naar het Junior College Onderzoekswetenschappen van de KU Leuven, campus Kortrijk (KULAK). Daar woonden de leerlingen een inleidende lezing bij over wetenschappelijk onderzoek in de humane wetenschappen en waren ze zelf proefpersonen in een experiment. In de namiddag verkenden we Kortrijk aan de hand van een rondleiding door het stadsparcours voor actuele kunst PLAY.

(Els Schuurmans)

Stapje dichterbij naar je échte identiteit

Onze leerlingen van 3HUWEb spraken in de les godsdienst - of CLIL R.E.- over "jezelf worden". De zoektocht naar je eigen identiteit kan soms lang duren en grensoverschrijdend zijn. Zo bleek uit ons contact met Nate Van de Velde, een 21-jarige transgenderjongen die we mochten ontmoeten.

Alle leerlingen van 3ASO die CLIL volgen schreven een brief naar Nate. Deze jongeman was vroeger een meisje en worstelde enorm alvorens hij zijn transidentiteit aanvaardde, uitte en de stappen kon zetten om zichzelf te worden.

Alle brieven van onze leerlingen werden doorgelezen. Ze stonden boordevol geïnteresseerde vragen en aanmoedigingen voor Nate.

Dit gaf Nate een extra duwtje om het aan te durven om voor het eerst te spreken voor publiek. Dit mondde uit in een zeer interessante getuigenis en een fijn gesprek. Chapeau Nate!

(Lies Mertens)

Jaarthema #stapjedichter

Een schooljaar kan je vergelijken met een weg die we samen afleggen, tien maanden lang. We hebben allemaal onze eigen verwachtingen en doelen, maar zullen als één groep de weg afleggen. Net zoals een tocht zal ook onze weg doorheen het schooljaar met vallen en opstaan gebeuren. Er zullen leuke momenten zijn, maar ook moeilijke en lastige. Soms zal je de moed verliezen en willen opgeven, maar je zal zeker en vast ook steun vinden om door te zetten.

Welke schoenen ga ik hiervoor aantrekken? Stapschoenen? Of schoenen die gemakkelijk zitten? Nieuwe schoenen? Schoenen die al wel wat meegemaakt hebben en tegen een stootje kunnen? Wat je ook aantrekt, samen komen we stap voor stap, een #stapjedichter bij onszelf, ons doel, de wereld, onze vrienden of een onbekende. Met elke stap ontdek je nieuwe zaken. Steeds opnieuw en niet alleen.

#STAPJE DICHTER

Can empathy save the world?

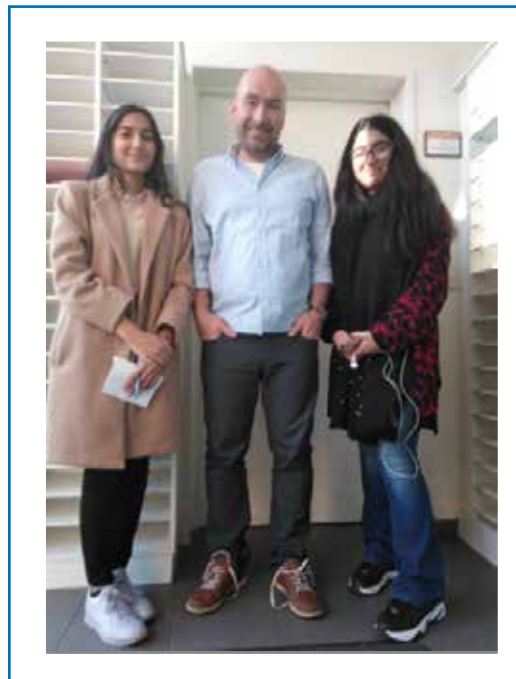
4CLIL Religious Education

Elke Lahousse (Knack Weekend, 4 November 2015): "It was at the banks of the Thames in London that I was asking myself this question. Can empathy save the world? While staring at the water, one becomes more philosophical here and there. The hungry child, the refugee in the rubber boat, would they be helped if we could place ourselves in their situation? That day I experienced how it felt to be in another one's shoes. Literally. I was wearing the beige mocassins of a man with a remarkable story. This all was part of the opening of the first Empathy Museum of the world. In this place visitors are invited to understand the world from the eyes of another person.

When you visit the expo "A Mile in my Shoes", you start in a shoe shop, where you receive the pair of shoes of an unknown person. The rubber boots of a sewer worker, the high heels of a drag queen, the all stars of a refugee girl. While you walk along the Thames in their shoes, you listen to their story in your headphones."

At Moretus the pupils of 4CLIL R.E. did their own little "A Mile in My Shoes"-experiment. They chose a pair of old shoes and linked them to a podcast on the website of the Empathy Museum. Then they had to be brave and ask fellow-students, teachers or headmasters to wear an old pair of shoes and listen to someone's biography at the same time. How did Moretus react? Did they feel empathy when wearing someone's shoes?

Charlotte (4LAWI) and Luna (4WET): "We confronted Mrs Van Tilburg with the podcast. She listened to the story and closed her eyes. This was to concentrate better, but also to "see" Carly Dudley in her mind. She felt very emotional. Mrs Van Tilburg thinks that empathy can save the world and so do we!"

(Lies Mertens)

Let's talk about CLIL

Gesprek met een vader en zijn drie kinderen:

Interviewer: Wat is jullie ervaring met CLIL?

Vader: In de periode dat ik secundair onderwijs volgde heb ik wel Frans en Engels geleerd, maar die kennis was vooral passief. Ik was niet in staat om een spontaan gesprek te voeren. Dat heb ik zelf kunnen ondervinden omdat ik na mijn universitaire studies een extra jaar in het Frans heb gevolgd. Daarom ben ik voorstander van taalbad-onderwijs.

Toen de optie CLIL werd aangeboden was ik meteen enthousiast. We hebben dat niet aan onze kinderen opgelegd of zo, de kinderen hebben zelf voor CLIL gekozen. Daar waren we wel blij mee. Alleen vond ik het spijtig dat er alleen een aanbod was voor Engels en niet voor Frans. Ik werk in Brussel en daar is kennis van het Frans absoluut een troef.

Annelore: Ik had het laatste jaar net afgerond toen CLIL opgestart werd. Maar mijn kennis van het Engels is zo ook wel goed. We pikken dat vanzelf op via muziek, films, sociale media.

Sinds twee jaar volg ik een universitair programma dat volledig in het Engels wordt gegeven. Er zijn veel studenten uit andere

landen, dus ook buiten de les is Engels de voertaal. Al die vaktermen en gesprekken over koetjes en kalfjes. In het begin is dat wel effe slikken. Dan ben je nog veel aan het vertalen in je hoofd. Als ik de keuze had gehad had ik toch graag CLIL gedaan.

Eline: CLIL is opgestart toen ik naar het vijfde jaar ging. Dat was voor de leerkrachten zelf nog wat zoeken. Ik vond het niet echt moeilijk of zo. Na een paar dagen ben je er helemaal aan gewend. Al snel sta je er niet meer bij stil dat sommige lessen in het Engels zijn en andere in het Nederlands. In mijn huidige studierichting zijn alle lessen in het Nederlands. Enkele cursusboeken zijn wel in het Engels. Sommige van mijn vrienden vinden dat moeilijk omdat ze al die chemische termen of het lezen van wetenschappelijke teksten in het Engels niet gewoon zijn. Voor mij is dat "a piece of cake".

Hannes: Ik heb CLIL gevolgd vanaf het derde jaar en vond dat wel leuk. Door Clil leer je denken en spontaan spreken in een andere taal. Ik weet nog niet of dat belangrijk is voor mijn verdere studies, maar dat is sowieso wel een goede investering. Ik heb er in elk geval nooit spijt van gehad!

Interviewer: Als je chemie krijgt in het Engels, ben je dan niet meer gefocust op het begrijpen van het Engels dan op het begrijpen van de leerstof?

Hannes: Nee, alleen in het begin is het even aanpassen, maar daarna gaat het vanzelf. Het probleem is eerder omgekeerd. Na jaren chemie in het Engels heb ik soms iets van "stikstof", wat was dat nu weer? Och ja, nitrogen! Ook voor examens of zo is dat nooit een probleem geweest. Als je in het engels denkt is het geen examen Engels bovenop dat van chemie, maar gewoon chemie.

Interviewer: En zou het goed zijn CLIL ook uit te breiden naar het Frans, zoals jullie vader zegt?

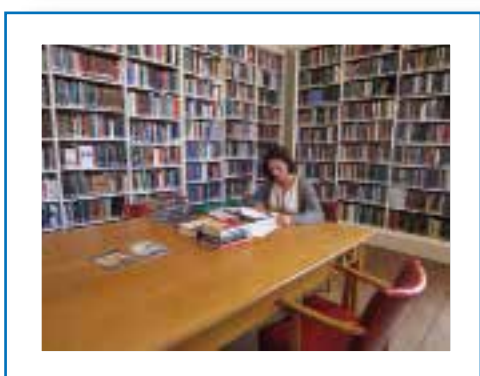
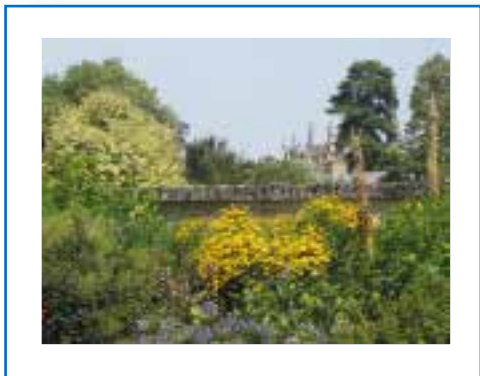
Annelore: Natuurlijk, ik zou graag heel vlot Frans kunnen spreken. Anderzijds denk ik dat dat veel moeilijker zou zijn. Via muziek, film,... hebben we een goeie basis in het Engels. Ik zou schrik hebben om chemie in het Frans te volgen!

(Johan Vangenechten, oud-lid ouderraad)

Studeren in Christ Church, enjoy the silence.

Dat onze school inzet op CLIL en internationale contacten, hadden jullie al gemerkt. Onze collega's volgen dan ook geregeld cursussen en workshops over de grenzen heen, om te kunnen leren van, met en over andere onderwijsvormen en om hun vakkennis te verdiepen. Katelijne de Vis trok in augustus (!) een weekje op bijscholing naar Oxford. We waren benieuwd naar haar ervaringen.

Welke cursus heb je gevolgd?

'The coming of Arthur', een cursus over de verhaalstof rond Koning Arthur. We kregen een mooi overzicht van de eerste sagen tot de interpretaties in de 19de of 20ste eeuw. Niet enkel in literatuur maar ook in beeldende kunst of games. Weet je, ik leerde Arthur kennen als kind via de stripverhalen van de Rode Ridder, later kwam het terug als leerstof in de het 5de middelbaar en in de opleiding Germaanse werden de verhalen verder uitgediept en geanalyseerd. De verhalen over koning Arthur horen tot de teksten die, naarmate je ze vaker leest, steeds beter worden. De eerste leeservaring blijft bewaard en gaat op in de daaropvolgende, die ook weer opgaat, samen met de eerste, in de daaropvolgende enzovoort. Zo lees je niet één verhaal, maar alle keren dat je dat verhaal las. Je krijgt als bonus jezelf als lezende in verschillende fasen van je leven. Da's toch wel erg mooi.

Heb je alleen les gevolgd of waren er ook andere activiteiten?

Je had voldoende vrije tijd om Oxford te verkennen. Een knappe stad maar enorm toeristisch. Ook op onze field trip naar Glastonbury Abbey liep het vol toeristen, maar wel een ander soort, een soort toeristisch centrum voor de zweverige medemens. Boomknuffelaars, sjamanen, druïdes, oude hippies en mensen die in UFO's geloven. Een paar deelnemers gingen er wel heel erg in op, bij de keel gegrepen door de kracht van de berg kregen ze tranen in de ogen. Nu ja, ieder zijn ding natuurlijk.

Ik genoot het meest van de avonden in het College, dan gingen de zware poorten dicht en bleef je met de andere deelnemers achter in een oase van rust en stilte. Je kon vrij rondlopen ook in de kathedraal en er was een gezellige bar, zo'n beetje in harrypotterstijl. De geborgenheid van die dikke muren en het idee daar een pieplein deeltje te zijn van decennialange geschiedenis, dat was toch wel de moeite.

Heb je interessante internationale contacten kunnen leggen?

De meeste deelnemers waren Amerikanen. Echt lieve mensen, ik hou wel van de manier waarop ze met elkaar omgaan. Ik vond ze zeer luisterbereid en ze praten veel minder over zichzelf dan Vlamingen. Ook zijn ze erg ondersteunend en positief, ze houden ervan anderen een goed gevoel te geven. Hoewel ik dit natuurlijk ook weer niet mag veralgemenen. Mijn eerste contact liep stroef. Ik botste op een Trumpfan, iemand die voor

de doodstraf was en me vroeg wat ik van Meghan Markle vond. Wat zal er gebeuren, sprak ze op samenzweerderige toon, als ze een baby krijgt en de baby zwart is? Mijn mond viel open van zo'n platvloerse, racistische uitspraak. 80% van de mensen in de Commonwealth zijn zwart. Ik hoop dat ons Meghan een gezond, sterk en gitzwart boeieke krijgt. Dan stuur ik haar zeker een kaartje.

(Katrijn De Bock)

CLIL Methodology in Cheltenham (UK)

Van zondag 21 oktober tot zaterdag 3 november was Ann Masquelin, een van de CLIL-leerkrachten, op bijscholing Clil methodology in Cheltenham (UK).

Een internationale groep cursisten werkte samen in de opleiding. Er waren 5 Vlaamse leerkrachten, maar ook 2 Duitse, 4 Franse, 1 Hongaarse, 5 Italiaanse, 3 Slovaakse en 1 Tsjechische. In de eerste week gaf Dr. Diana Hicks ons een brede en diepe kijk op CLIL. Het is overduidelijk dat communicatie verbetert door CLIL. Maar de voordelen, doelen zijn veel ruimer... CLIL bevordert "Collegiality, Creativity, Collabaration, Contribution, CALP...".

De benadering was heel praktisch, met vele voorbeelden van toepassingen voor de klaspraktijk, binnen aardrijkskunde, wetenschappen en bij uitbreiding alle vakken. Opvallend zijn de verschillende mogelijkheden van wisselwerking tussen de verbetering van de kennis van het Nederlands en de CLIL-taal. De technieken zijn voor de CLIL-leerkrachten nu reeds beschikbaar op smartschool. Via een workshop zullen enkele technieken toegelicht worden.

In de tweede week van de bijscholing lag de focus op de Engelse taal en jobshadowing (Hoe gaat men in lokale scholen aan de slag?). De verschillende inzichten kunnen toegepast worden in CLIL-aardrijkskunde, maar ook in de andere CLIL-vakken, taallessen en zelfs in studietoetsing.

De verschillende inzichten zullen binnenkort ook aan de collega's voorgesteld en toegelicht worden.

Naast de cursus in de strikte zin van het woord, trokken we ook op excursie. The Big Pit National Coal Museum (World Heritage Site, toegewijd aan Industriële erfenis), Cardiff city centre, Bath... Het verblijf in een Engelse gastfamilie was een must. We oefenden de taal, er was mogelijkheid tot uitwisseling met de familie, de medeleerkrachten en zelfs een Japanse en Koreaanse studente die ook in de gastfamilie verbleven. Deze cursus was en is een echte verrijking!!

(Ann Masquelin)

STEM-proefjes in de 1e graad

In het eerste jaar maken de leerlingen tijdens STEM een welkomscocktail in het kader van 'leren meten'. Op die manier leren ze het meetmateriaal op een aangename manier hanteren.

Via bellenblazen leren ze op een leuke manier dat je tijdens een experiment slechts één variabele mag wijzigen, bijvoorbeeld het soort detergent, het soort water, de verhouding...

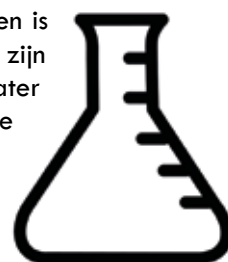
(Frank
Carpentier)

Een leuke les bij STEM

Ik doe als keuzevak STEM. We waren klaar met het eerste thema van ons werkboek: meten is weten. Om het af te sluiten hebben we een cocktail gemaakt. Dat was leuk en lekker. We zijn nu met een nieuw hoofdstuk bezig. We hebben onderzocht met welke zeep en met welk water we het perfecte zeepsop konden maken. We hebben dan ook nog een potje gekregen, we hebben daarvoor een eigen sticker ontworpen en op ons potje geplakt. Ik vind het spijtig dat we ons keuzevak STEM maar 2 uurtjes in de week hebben!

(Leki Van Berendoncks - 1C4)

Frans in tweevoud

Er waren eens... twee leerkrachten Frans. De ene geeft nog maar één jaar les, de andere staat op één jaar van het pensioen. De eerste geeft Frans aan de jongste leerlingen, de andere aan afstuderende zesdejaars. Een boeiend dubbelgesprek met twee gemotiveerde leerkrachten, Sophia Doppegieters en Linda Wullaert, over hun eerste leservaringen, hun passie voor het vak en hun toekomstdromen.

Waarom koos je ervoor om leerkracht Frans te worden? Geen evidente keuze toch, in een tijd waarin het leerkrachtenberoep niet altijd aantrekkelijk wordt voorgesteld?

Mevr. Doppegieters: Ik zei al heel lang dat ik leerkracht Latijn en Frans wou worden. Op het einde van mijn zesde jaar Latijn ging ik toch logopedie studeren, maar al gauw merkte ik dat dat niet helemaal mijn ding was en koos ik voor mijn eerste idee: leerkracht worden, maar dan Frans gecombineerd met geschiedenis. Je haalt veel waardering uit de job. Je moet inderdaad wel opboksen tegen vooroordelen van vrienden. De opmerkingen over het aantal vakantiedagen neem ik er maar bij.

Mevr. Wullaert: Mij trok vooral het boeiende contact met jongeren aan. Ik vond het ook een uitdagend beroep, ik leg graag dingen uit. Dus nee, niet voor die vakanties (lacht).

Hoe verliep jullie eerste schooldag als leerkracht?

Mevr. Doppegieters: Mijn eerste schooldag, op 1 september 2017, was enorm spannend, omdat je niet goed weet waar je terecht komt. Ik was heel nieuwsgierig naar mijn nieuwe collega's en ook naar mijn leerlingen. Ik had wel stress, want ik wilde het echt goed doen, ik ben redelijk perfectionistisch. Langs de andere kant was ik ook blij dat ik nu zelf voor de klas kon staan, zonder dat er iemand achteraan zit te beoordelen, dat geeft een pak meer vrijheid.

Mevr. Wullaert: Ik ben hier gestart in september 1981. Ik durf gerust toegeven dat ik die eerste periode als leerkracht aartsmoelijk vond. Je moet zoveel zaken combineren: je lessen voorbereiden, materiaal zoeken, administratie (al was het toen ik startte nog een pak minder), klasmanagement... Het heeft even geduurd voor ik veilig en zelfzeker voor de klas kon staan, voor ik rustig aan een schooljaar kon beginnen. Gevaarlijk, dat perfectionisme.... Nu kan er mij nog weinig verbazen, al blijf je nog soms dingen meemaken waarvan je denkt: 'nu dacht ik dat ik alles al gezien had' (lacht).

Is dat misschien eigen aan leerkrachten Frans, dat perfectionistisch trekje?

(beiden lachen) **Mevr. Wullaert:** Misschien wel, je komt ze toch veel tegen onder leerkrachten, ook in onze vakwerkgroep. Met de jaren bouw je wel ervaring op, zodat je de dingen wat meer kan lossen, taken kan integreren en combineren. Terwijl ik nu iets moeilijks aan het uitleggen ben, hou ik in het oog wat een leerling in de hoek aan het uitspoken is en kan ik opmerken dat een andere leerling er wat droevig bij zit. Leerlingen vallen dan achterover: 'die heeft da gezien ofwa?'

Hebben jullie de indruk dat Frans als vak anders wordt bekeken dan vroeger?

Mevr. Doppegieters: Vroeger was het meer een evidentie dat je Frans leerde, want dat is onze tweede taal in België. Nu wordt dat meer in vraag gesteld, ze denken: "Waarom zouden wij Frans moeten leren, die anderen doen dat toch ook niet?"

Mevr. Wullaert: Terwijl dat dus helemaal niet klopt: er zijn heel veel Walen van wie de frank (of de euro) gevallen is en die beseffen dat talenkennis wél belangrijk is. We hebben nu zelfs een Brusselse leerling op school die hier zijn zesde jaar opnieuw doet om zijn kennis van het Nederlands te verbeteren. Frans blijft zó belangrijk in je latere werkomgeving. Mijn man had als informaticus veel contacten met zijn Brusselse collega's en het is absoluut een meerwaarde als je je vlot kan uitdrukken in beide landstalen. Leerlingen denken vaak dat ze vooral Engels moeten kennen voor hun hogere (wetenschappelijke) studies, terwijl ze vergeten dat in het werkveld (zeker in het Brusselse, waar die afgestudeerden vaak terechtkomen) vlot Frans spreken net zo belangrijk is.

Is het vak daardoor veranderd in de loop van de jaren?

Mevr. Wullaert: De nieuwe leerplannen zijn er volgens mij verantwoordelijk voor dat de leerlingen de taal minder goed afwerken. Vroeger werd er meer ingezet op (grammaticale) kennis en vocabulaire. Het is wel goed dat er meer aandacht is voor vaardigheden (taaltaken), maar als leerling kan je nu makkelijker een mindere kennis camoufleren. Als je echt nog wil groeien in de taal, je meer wil verdiepen - wat zeker in de 3e graad gebeurt -, moet je als leerkracht de lat hoog blijven leggen.

Zijn de leerlingen zelf ook veranderd in de loop van de jaren?

Mevr. Wullaert: Je verandert als leerkracht, de maatschappij verandert, de leerplannen veranderen... Maar de leerlingen op zich? Oudere mensen zeggen wel eens dat de jongeren van nu moeilijker zijn, maar ik vind dat niet correct. Mondiger misschien wel, maar dat mag ook. Vroeger als een leerling 4 op 10 had, die zou niet gekikt hebben. Nu komt die vragen: "waarom?". Dat is goed, die leerling heeft dat recht. Je moet die score als leerkracht kunnen verantwoorden.

Mevr. Doppegieters: Ik denk dat je je als leerkracht ook een beetje moet aanpassen aan je publiek, je moet weten waar hun interesses liggen, hun noden, zodat je daarop kan inspelen bij je lessen. Dat maakt het beroep ook net zo boeiend: elk jaar zijn je leerlingen anders.

Mevr. Wullaert: Ik vind ook nog steeds dat leerlingen heel erg voor elkaar opkomen, ik vind dat heel mooi om te zien. Je kan niet zeggen dat leerlingen slechtere mensen zijn geworden, ik vind dat écht niet. Je moet maar eens proberen te weten te komen bij een groepsworkshop wie van de groep zijn voeten eraan heeft geveegd... Ik vind ook dat ze heel sociaal bewogen zijn, onze leerlingen.

Dit is uw laatste schooljaar hier op Moretus, wat doet dat met je?

Mevr. Wullaert: Ik ga het lesgeven aan jongeren superhard missen. Ik hoop ook na mijn pensioen nog iets met lesgeven te kunnen doen, te kunnen werken met een groep jongeren. Ik ken vrienden die de laatste jaren echt aftellen naar de dag van hun pensioen. Ik snap dat niet. Ik ben vooral volop aan het genieten van dit laatste jaar.

Waar zien jullie jezelf over 5 jaar?

Mevr. Doppegieters: Ik zou graag hier op school nog Frans geven, dit is een fijne school. Ik vind het goed dat ik nu al wat meer tijd heb om dingen van vorig jaar te kunnen herwerken en aan te passen. Ik wil dus mezelf steeds blijven verbeteren de komende jaren.

« La langue française est une femme. Et cette femme est si belle, si fière, si modeste, si hardie, touchante, voluptueuse, chaste, noble, familière, folle, sage, qu'on l'aime de toute son âme, et qu'on n'est jamais tenté de lui être infidèle. » - Anatole France

Mevr. Wullaert: Ik hoop dat mijn dagen gevuld zijn met reizen, sporten en tijd voor de kleinkinderen. Klinkt cliché, maar dat gaat ook wel erg fijn zijn. Ik wil ook tijd maken om bij te studeren, bijvoorbeeld een opleiding filosofie te volgen en andere talen als Engels, Italiaans en Spaans wat intenser te kunnen onderhouden.

Dankjewel voor dit gesprek.

(Katrijn De Bock)

Onderwijshervorming

of hoe onze school ook meedenkt aan een passend alternatief voor het onderwijs van vandaag.

In de basisscholen is een nieuw leerplan gekoppeld aan een vernieuwende visie in voege getreden. ZILL (Zin in Leren - Zin in Leven) startte na veel studiewerk, werkgroepen, proeftuinen en aanpassingen.

Vanuit een gelijkaardige visie, met 10 jaar aanloop en voorbereidingswerk is ook de onderwijsvernieuwing voor het secundair onderwijs gelanceerd, met een duidelijke boodschap dat alle vormingscomponenten in het curriculum van iedere leerling moeten vervat zitten. Ondanks eerder haalbare toekomstplannen is redelijk onverwacht de startdatum vastgesteld op 1 september 2019... volgend schooljaar.

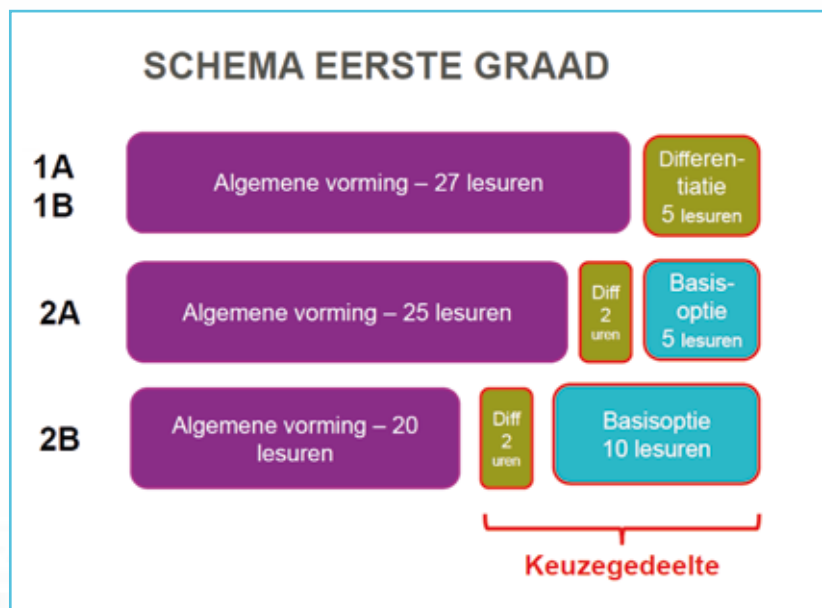
Op onze school hebben we in diverse raden en geledingen reeds hard overleg gepleegd, vergaderd, gepland en gewijzigd, naar vele info-momenten gaan luisteren... en ook de eigen ideeën getoetst aan de plannen van de minister. De eerste graad zal observerend en oriënterend zijn.

Belangrijk blijft dat de eerste graad de brug vormt tussen het basisonderwijs en de bovenbouw van het secundair onderwijs (2de en 3de graad). De leerlingen ontdekken in de 1^e graad hun talenten en hun mogelijkheden en zullen stilletjes aan keuzes moeten maken. We zetten in op differentiatie, we gaan met de leerlingen op ontdekkingstocht.

Uiteindelijk was het nog wachten op de ontwerp teksten van de leerplannen. Zij geven inhoud en belang aan van mogelijks nieuwe impulsen. Drie belangrijke onderdelen vormen de nieuwe generatie leerplannen : de eindtermen, het gemeenschappelijk funderend leerplan en de vakkenstructuur.

- De eindtermen, zowel voor de A-stroom als de B-stroom worden geformuleerd in de leerplannen, daarbij vertrekkend van 16 sleutelcompetenties die onder meer mede door werkgeversorganisaties opgesteld werden, niet voor een of ander vak, maar verweven in het totale aanbod.
- Het gemeenschappelijk funderend leerplan staat centraal en focust op de vorming van alle leerlingen tot vrije en verantwoordelijke personen. Het funderend leerplan is geïnspireerd en inspirerend: het wordt geïnspireerd door het pedagogisch project van de school en het wil inspirerend zijn voor jongeren in de hoop dat vorming hen op weg zet om betekenis te geven aan hun leren en leven. Het funderend leerplan beschrijft de voorwaarden om tot die vorming te komen en geldt dus als onderbouw of fundament voor alle vakken.
- De vakkenstructuur is opgedeeld in een vast gedeelte met uren Algemene Vorming en een aantal uren door de school te bepalen, in functie van het opvoedingsproject van de school en de verdere keuzes in de bovenbouw, in afspraak met de scholengemeenschap.
- In het tweede jaar heeft Moretus de volgende basisopties in de A-stroom: Economie en organisatie, Klassieke talen, Maatschappij en welzijn, Moderne Talen-wetenschappen, Stem-wetenschappen. In de B-stroom kiezen we voor het pakket Economie en organisatie samen met Maatschappij en welzijn.
- Volledig nieuw zijn de leerplannen voor Mens & samenleving en ICT, beide met een stevige impact op het geheel van de Algemene Vorming.
- Elk leerplan houdt basisdoelen in zich, alsook differentiële doelen (verdieping en/of remediëring) die duidelijk worden opgenomen, alsook aandacht voor het werken aan keuzevaardigheden.

- Verbredingsdoelen binnen elk leerplan geven de leerlingen inzicht in hun interesses met het oog op de keuze voor een richting in de tweede graad. Zij verruimen de horizon van de leerling.
- Verdiepingsdoelen geven de leerling een duidelijker inzicht in het abstractievermogen met het oog op de keuze voor een finaliteit in de tweede graad. Dit speelt zich af op drie assen, al dan niet in combinatie: cognitief van concreet naar abstract, inhoudelijk van eenvoudig naar complex, autonomie van sterk begeleid naar zelfstandig.
- Een duidelijk beheersingsniveau naar de taxonomie van Bloom wordt meegegeven als richtlijn bij elk leerplan.

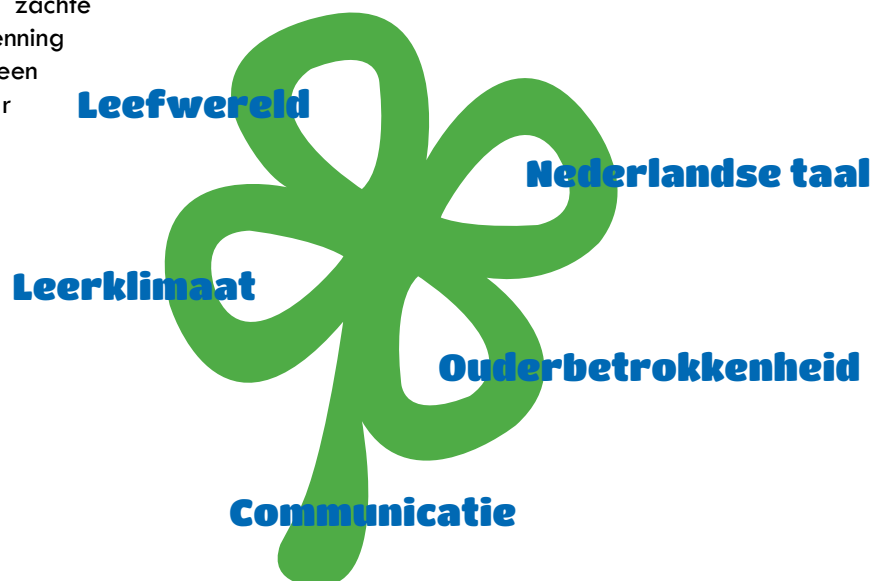
Concrete invulling van de lessentabel voor onze school wordt op het ogenblik van het drukken van deze publicatie door de verschillende geledingen nog uitgedokterd en verder verfijnd. U zal er over lezen zodra beslissingen genomen zijn.

Onze collega's zullen de komende maanden zich grondig laten informeren en zich intens voorbereiden op een grote uitdaging die de vernieuwing met zich mee brengt. Wij kijken met u mee uit naar een vlotte start ervan op 1 september 2019.

Onze collega's zullen de komende maanden zich grondig laten informeren en zich intens voorbereiden op een grote uitdaging die de vernieuwing met zich mee brengt. Wij kijken met u mee uit naar een vlotte start ervan op 1 september 2019.

(Dirk Van Buyten en Lieve Povré)

Enkele aandachtspunten die we dit jaar over heel de school extra in de verf willen zetten. Ze dragen bij tot het welbevinden van de leerlingen en de leerbevordering van iedereen. De wisselwerking ervan zorgt voor een versterking van de aanpak. Geleidelijk, geduldig, met zachte stuwning, maar met erkenning voor elk persoon, willen we een stapje vooruit zetten naar meer kansen op goed en degelijk onderwijs. Iets waar we als Moretus fier op mogen zijn.

Dag in beeld van...

Inge Melis

(leerkracht muzikale opvoeding en godsdienst)

Woensdag 7 november, 6.30u de wekker loopt af. Na het bad en afgedroogd, verzorg ik mijn gezicht met mijn favoriete producten van Clinic. Mijn haar had ik gisterenavond al gewassen zodat ik er deze morgen enkel nog krullen moet indraaien met de stijltang. Om af te werken gebruik ik wat olie en brush mijn bovenste haren met de haardroger wat bij. Ik zet me voor mijn vergrootspiegel om wat eye concealer, eyeliner en blush aan te brengen en ga me aankleden. Wat zou ik aandoen, een rood truitje met bijpassende laarsjes of een beige truitje? De uitlopende jeans is al beslist.

Tijd voor ontbijt. Koffie is daarbij een absolute must, dus ik maak me een overheerlijke Senseo cappuccino klaar. Ik toast twee boterhammetjes zonder korst en eet deze met beleg, Zweeds kippenbroodje. Ondertussen noteer ik met pen en papier hoe mijn ochtend al verlopen is

Kwart voor negen, ik ruim de keuken op, geef vers eten en drinken aan onze kater Jules, ga mijn tanden poetsen en maak me klaar om naar school te vertrekken. Vandaag op woensdag start ik pas het tweede lesuur met werken.

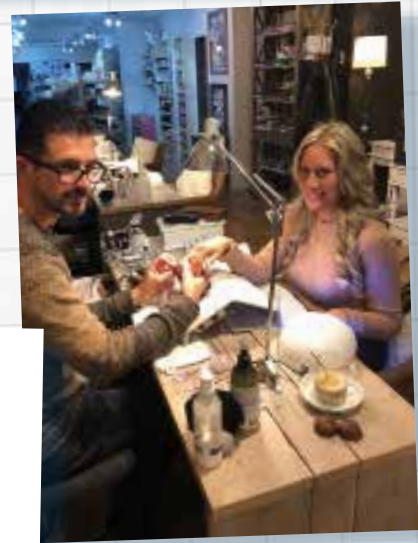

10.05u. Alweer pauze, gauw even koffie drinken in de leraarskamer met de collega's.

En al even snel is het middag, de school is gedaan. Eerst nog wat boodschappen doen, voordat ik naar huis rijd. Thuis aangekomen laad ik de boodschappen uit en ga balletjes rollen om nadien samen met zoon Jelle een tasje soep te kunnen drinken.

Rond 14u heb ik bij naaister Linda afgesproken om nog wat kleding te retoucheren, voornamelijk kledjes en een mantel.

Om 15u stipt heb ik afspraak met Wim. Wim is zaakvoerder van de Legal Nails en doet af en toe mijn nagels wanneer Caroline er niet is. Ik kies voor babyboom, dat is een techniek die sterk lijkt op french, alleen is het witte nagelrandje meer uitgeveegd.

Iets voor vijf rijd ik gauw weer huiswaarts om het avondeten klaar te maken: een gemengd slaatje, zelfgemaakte frietjes, biefstuk en pepersaus, het favoriete eten van de kids.

Wanneer alles opgegeten is en de keuken weer opgeruimd, heb ik nog even tijd om wat voorbereidend werk te doen voor mijn muzieklessen van donderdag en vrijdag.

Rond half 8 ga ik naar boven om mezelf klaar te maken voor een feestje waar ik rond 21u heb afgesproken met wat vrienden. Typisch, ik weet weer niet wat aan te trekken, jumpsuits of kledje? Het wordt een ... (mag je raden). Na een geslaagde avond, rijd ik voorzichtig huiswaarts, neem gauw een douche, poets mijn tanden, steek mijn haar op, zoen Wim, leg mijn hoofd op mijn kussen en val tevreden in slaap.

(Inge Melis en Petra Duts)

Tien dilemma's voor..

Sylvia Sciacca

— SYLVIA —
SCIACCA

Elke editie schotelen we 10 dilemma's voor aan een collega. Deze keer is het de beurt aan Sylvia Sciacca, financieel directeur op Moretus.

Een nacht in een luxeus hotel of in een tent met een mooi uitzicht?

Ik kan genieten van verzichten, de natuur ... dus geef mij maar een tent met een mooi adembenemend uitzicht. Luisteren naar een kabbelend beekje, vogels of kijken naar prachtige landschappen, de zee ... dat is ontspannen voor mij en zo kom ik mentaal tot rust.

Pralines of bloemen?

Ik ben verzot op pure chocolade, dus als je me een plezier wil doen 😊.

Zou je het liever te druk hebben of je liever vervelen?

Geen van beiden. Ik probeer te streven naar een work-life balance waarin ik een evenwicht heb tussen werk, gezin, tijd voor mezelf en mijn relatie. Maar ik moet eerlijk toegeven dat het mij niet altijd lukt en dat die balans niet altijd in evenwicht is.

Je kan alle muziekinstrumenten bespelen of je kan alle talen spreken?

We leven in een tijd waar perfectionisme overheerst. Waarbij je alles zou moeten kunnen, alles moet zijn en alles moet doen. Waar je goed moet kunnen voetballen, goed moet kunnen koken, goed moet kunnen knutselen en goed moet presteren op school of op de werkvloer. Fulltime naar school gaan of werken en daarbij je hobby's combineren, gaan sporten en het huishouden organiseren, in een mooi huis wonen ... Dit is geen haalbare kaart, alleszins niet voor mij.

Iedereen op deze wereld is zo verschillend en tegelijkertijd dan ook weer niet. Ieder heeft zijn kwaliteiten en het is belangrijk dat we meer aandacht hebben voor onze kwaliteiten in plaats van ons te focussen op onze minder sterke kanten. Bijvoorbeeld persoon A kan een prachtig stuk piano spelen en is creatief terwijl persoon B heel sociaal is en zich vlot kan uitdrukken in verschillende talen. Daar is toch niks mis mee? Het is juist mooi dat we met elkaar samen leven en dat we elkaar nodig hebben.

Je moet aan elk kind vertellen dat Sinterklaas niet bestaat of je hebt altijd in elke schoen een pepernoot?

Maak er maar van, je 'legt' altijd in elke schoen een pepernoot? Ik vind het belangrijk dat iedereen gelijke kansen krijgt ongeacht zijn leeftijd, afkomst, handicap... en dat we hier aandacht voor hebben. Bij deze vraag denk ik eerder aan belonen: belonen heeft een positieve invloed op ons gedrag. Een beloning hoeft niet altijd iets te kosten. Ik denk dan aan een complimentje geven, een schouderklopje, een glimlach ... dit geeft ons een fijn gevoel en motiveert ons om verder te gaan.

Opgesloten zitten in een bibliotheek of in een pretpark?

Een pretpark. Ook al hou ik van rust, af en toe heb ik wel eens zin in een portie adrenaline, wil ik mijn eigen grenzen verleggen door eens goed overkop te gaan ;) of eens goed zot te doen.

Parachutespringen of bungeejumpen.-?

Zoals ik al aangaf in de vorige vraag durf ik soms wel eens mijn eigen grenzen te verleggen, dus geef mij maar een parachutesprong. Uit een vliegtuig springen om dan een vrije val te maken zou een ongelooflijke gevoel

van vrijheid geven. Of ik het zou durven? Alleen niet, maar een duosprong zie ik wel zitten.

Zou je liever nooit je sleutels kwijtgeraken of je smartphone?

Mijn smartphone is mijn agenda, mijn communicatiemiddel met vrienden en familie. Op mijn gsm staan ook veel foto's en mooie herinneringen, dus mijn gsm wil ik niet verliezen! Sleutels kan ik laten bijmaken.

Gratis wifi of gratis koffie op de trein?

Ik verkies een koffie en een leuke babbel met een andere treinreiziger.

Nooit meer sporten of nooit meer gezond eten ?

Dit is een moeilijke Koken is één van mijn hobby's en liefst in goed gezelschap. Van thuis uit hebben ze me geleerd om daarbij gebruik te maken van eenvoudige en pure ingrediënten. Gezond eten en een goede eetgewoonten hebben een positief effect op mijn humeur en hoe ik me voel.

Aan wie mogen we volgende keer 10 keuzes voorschotelen?

Anke Cools, één van de secretariaatsmedewerkers op campus Bovenbouw.

(Petra Duts)

**Start verkoop:
woensdag 9 januari
Leveringen:
vrijdag 22 en zaterdag 23 februari**

So was nennt man 'Freundschaft'!

Leerkrachten leven voor hun vak, wordt wel eens gezegd. En op Moretus is dat niet anders. De passie voor hun vak trekken leerkrachten vaak door in hun vrije tijd. Een levend voorbeeld is Tom Minnen, leerkracht Duits in de bovenbouw, en ook voorzitter van het jumelage-comité tussen Ranst en het Duiste stadje Herbstein.

Een partnerstad of jumelage is een vriendschapsband tussen gemeenten uit verschillende landen. Het idee van de jumelages is ontstaan na de Tweede Wereldoorlog, toen de volkeren van Europa zich realiseerden dat ze toenadering tot elkaar moesten zoeken en met hun buurlanden moesten samenwerken om de vrede te herstellen en te bewaren. Men wilde mensen met verschillende achtergrond en cultuur samenbrengen en ervaringen uitwisselen. Nu zijn de jumelages uitgegroeid tot een ware beweging die gemeenten in verschillende Europese landen met elkaar verbindt. Een stapje dicht, in praktijk gebracht.

Al 50 jaar is Oelegem (nu Ranst) verbreed met het stadje Herbstein in midden-Duitsland. Jaarlijks bezoeken inwoners van Ranst en Herbstein elkaars gemeente. Tom Minnen vierde het gouden jubileum twee keer dit jaar, in mei in Duitsland, in november in Ranst.

(Katrijn De Bock)

Een stukje uit de jubileum-toespraak:

Die Freunde haben es geschafft, so was nennt man 'Freundschaft'! Gestatten Sie mir das kleine Wortspiel, liebe Leute, aber eine goldene Hochzeit lädt dementsprechend zu einer feierlichen Stimmung ein!

50 Jahre ist es nun her, dass die Freundschaft zwischen Herbstein und damals Oelegem, jetzt Ranst, beschlossen wurde. 1968 wurde ohnehin zum sagenhaften Umbruchsjahr, vielleicht waren manche unter uns daran selber sogar aktiv beteiligt ... ? Seitdem hat sich sowohl in Deutschland als in Belgien, sowie in vielen Staaten Europas vieles verändert. In dem Sinne ist 1968 auch ein symbolträchtiges Jahr gewesen um unsere einzigartige Freundschaft zu besiegeln! Zugegeben, ich selber musste mich noch ein paar weitere Jahre gedulden, bevor ich darüber überhaupt lesen konnte! Aber aus den vergilbten Bildern aus der Anfangszeit, wo man einst noch etwas zögerlich auf einander zuzuging, spricht klar, wie schnell das Eis gebrochen war! Aus dem Feind von gestern war der Freund von morgen geboren!

Deswegen blicke ich auch gerne mit Stolz und Dankbarkeit zurück auf das was die vorigen Generationen zustande gebracht haben!

In der kurzen Zeit, wo ich im Amt bin, durfte ich viele sympathische Leute kennenlernen und habe ich hier eine warmherzige Gemeinschaft entdeckt!

Das ist Europa live! Die grossen Geschichten werden in Brüssel oder Berlin geschrieben, die menschlichen Geschichten allerdings hier.

50 jaar jumelage, 50 jaar vriendschap! Onze gouden 'jubilée' moet dan ook passend gevierd worden! 1968, het jaar waarin onze vriendschap werd bezegeld, was sowieso een heel symbolisch jaar. Sinds dan is er in België, Duitsland en in de rest van Europa ook veel veranderd. Ikzelf moest nog een paar jaartjes wachten vooraleer ik hierover überhaupt kon lezen. Doen we de oude doos open dan spreekt uit de vergeelde foto's de aarzeling en twijfel bij de allereerste ontmoetingen. Maar je merkt ook hoe snel het ijs daarna gebroken werd: uit de vijand van gisteren werd een vriend van morgen geboren!

Met dank en trots blikken we dan ook graag terug op dat wat de vorige generaties tot stand hebben gebracht! In de paar jaar sinds ik voorzitter ben, mocht ik vele sympathieke mensen leren kennen en ontdekte ik hier een warme gemeenschap! Dat is Europa-live: de grote verhalen worden in Berlijn en Brussel geschreven, de menselijke verhalen echter hier!

1 op 5 loopt school in de buitenbaan

Onze school wil voor gelijke kansen gaan

50-100
TEGEN
ARBEIDSLIJNEN

W

Onze school wil inderdaad gaan voor gelijke kansen.

De werkgroep Kansarmoede houdt de vinger aan de pols en sensibiliseert leerlingen, collega's en ouders. We blijven aandacht hebben voor ieder die om een of andere reden uit de boot zou vallen. We proberen via de juiste communicatie en door prijsbewust handelen problemen te voorkomen.

Onze leerlingbegeleiding en vertrouwenspersonen op het secretariaat helpen graag waar nodig.

Boekentip

Op zoek naar leesvoer tijdens de komende kerstvakantie? Welk boek leg je onder de kerstboom? In deze nieuwe rubriek laten we leerlingen en leerkrachten aan het woord die een boek willen aanprijzen. Laat je inspireren door onze boekentips.

Blijven spartelen!

Ule Marc De Bel (12+)

Ik heb gekozen voor het boek 'Ule, ik was veertien in 1914' van Marc De Bel. Het boek werd uitgegeven in 2013. Het boek beschrijft het levensverhaal van Eulalie (Ule) Pauwels. In dit boek schrijft Marc De Bel over de oorlogsjaren en de ellende die Ule tijdens deze 4 jaar beleeft.

Ben je net als ik geïnteresseerd in de oorlog, dan is dit boek zeker een aanrader voor jou. Kinderen die niet houden van oorlog, geweld en verdrietige verhalen laten dit boek best links liggen. Zelf koos ik dit boek, omdat we er in de klas een fragment uit gelezen hebben en de inhoud sprak mij wel aan. Ik vind het ook fijn om verhalen over de oorlog te lezen, want geschiedenis interesseert mij wel. Dit verhaal speelt zich af in WO I, die plaatsvond van 1914 tot en met 1918.

In dit boek komen vele personages aan bod. We maken vooral kennis met Ule en haar familie. Ule heeft nog drie broers, Dree, Miel en Guust. Tijdens haar vlucht uit het weeshuis maakt ze kennis met Amedeus en ze krijgen twee kinderen. Ik heb veel bewondering voor de moed van Ule, maar ik zou toch niet graag in haar schoenen staan. Ze is een moedige meid, die veel meemaakt, maar zich er altijd door spartelt.

Op de boekenbeurs maakte ik kennis met Marc De Bel en ik stelde hem enkele vragen over zijn boek Ule. Eulalie (Ule) was zijn grootmoeder, die tot zijn 17 jaar bij hem in huis woonde. Zij vertelde hem altijd verhalen over die verschrikkelijke oorlog en de auteur vond het zijn taak om die verhalen te laten verder leven. Ik vroeg hem wat ik zeker in mijn boekbespreking moest vermelden en hij antwoordde dat de uitspraak 'Blijven spartelen', de allerbelangrijkste les uit het boek is. Dit was de lijfspreuk van Ule, zijn grootmoeder. Daarom heb ik deze uitspraak ook als titel gekozen. Het boek Ule is de eerste van een reeks. Marc De Bel heeft ook nog de boeken 'Mette' en 'Marie' geschreven. Mette is getrouwd met de broer van Ule en Marie is hun dochter. Al deze verhalen zijn waargebeurd.

Tot slot zou ik iedereen aanraden om dit boek te lezen. Je moet er wel even je tijd voor nemen, want het boek heeft 441 bladzijden. Ik vond het een leuk boek om te lezen. Dus als je een waargebeurd verhaal over de oorlog wil lezen, raad ik je zeker aan om 'Ule' te lezen.

(Fleur Smets - 2C2)

Robbe

Marc De Bel en Ria Maes (15+)

Het boek 'Robbe' is geschreven door het auteursduo Marc De Bel en Ria Maes. Zij baseerden zich voor hun verhaal op het leven van Aaron Wade. Deze populaire tv-figuur kampte in het verleden met een depressie. De twee auteurs herwerkten zijn levensverhaal tot een boek voor young adults.

In het boek 'Robbe' maken we kennis met het hoofdpersonage Robbe. Het leven van Robbe loopt niet altijd over

rozen. De zaak van zijn ouders gaat failliet, zijn tweelingzus overlijdt bij een ongeval en op school wordt Robbe gepest door Kevin, de stoerste jongen van de klas.

Gelukkig vindt hij steun bij Lore. Zij spoort hem aan om te gaan acteren. Robbe doet auditie voor een nieuwe reeks op Ketnet en wonder boven wonder wordt hij geselecteerd om het hoofdpersonage te spelen in de nieuwe fictiereeks Internaut.

Helaas merkt Robbe dat bekend zijn ook een keerzijde heeft. Lukt het Robbe om zijn leven terug op de rails te krijgen?

(Elke De Backker)

2A3 las het afgelopen trimester minstens 2 boeken. Jimmy Duffy van Geert Spillebeen lezen ze samen o.l.v. de leerkracht, maar daarnaast las elke leerling ook nog een eigen boek. Dit boek mochten ze zelf uitkiezen in de bibliotheek. Hieronder enkele boekentips van de leerlingen van 2A3.

Oona Ponnet:

Hallo, wereld

Bana Alabed (12+)

Dit waargebeurde boek werd geschreven door een 8-jarig meisje. Ze vertelt in het boek hoe zij de oorlog beleeft in Aleppo, Syrië.

Damien Peeters:

Volle maen

Luc Hanegreefs (13+)

Dit boek is zowel verhalend als informatief. Het vertelt het verhaal over Emily en Cornelis die begaan waren met het lot van de slaven.

Aline Wouters:

De vloek

Wendy Stroobant (13+)

Eens je in dit boek begint te lezen, kan je niet meer stoppen. Wie weet is jouw leerkracht geschiedenis ook wel een heks...

Zelf een tip voor in deze rubriek? Welk boek zou jij aanraden aan je medeleerlingen?

Welk werk moeten je leerkrachten zeker op de leeslijst zetten?

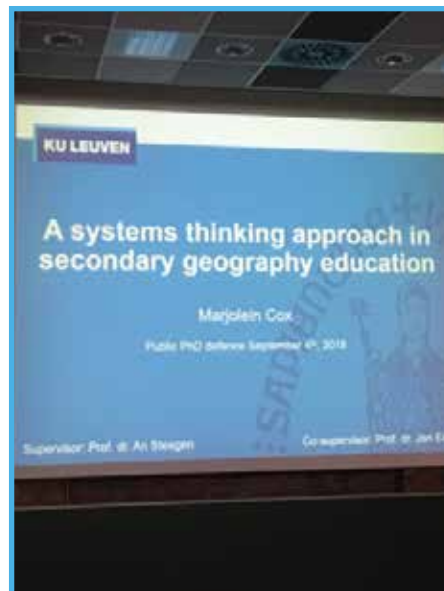
Laat het ons weten! Stuur via smartschool een mailtje aan Katrijn De Bock met daarin de titel van het boek en de reden waarom dit boek volgens jou een absolute aanrader is.

Oud-leerlingen

Systemendenken binnen aardrijkskunde Marjolein Cox, Doctor in de Geografie

De aula van de Tweede Hoofdwet in Heverlee was the place to be op 4 september 2018. Oud-leerling Marjolein Cox verdedigde met verve haar doctoraat: "A systems thinking approach in secondary geography education". We laten je meekijken in haar thema.

Veel leraren aardrijkskunde beamen dat het de bedoeling is om tijdens de lessen aardrijkskunde aan het wereldbeeld van de leerlingen te werken. Wat er onder wereldbeeld verstaan wordt, is echter niet altijd duidelijk. Eén van de betekenissen zou kunnen zijn: de leerlingen tonen hoe de wereld echt werkt en hoe actuele gebeurtenissen verklaard en gekaderd kunnen worden. Die wereld is de laatste decennia steeds complexer geworden. Het proces van globalisering zorgt ervoor dat alles en iedereen nauwer met elkaar verbonden is. Niet alleen voor leerlingen is dit moeilijker te begrijpen, ook voor leraren is het een uitdaging om deze complexiteit helder en op een boeiende manier over te brengen. Om de complexiteit van wereldproblemen te begrijpen, is het belangrijk dat we meer gaan kijken naar het systeem als geheel en de manier waarop alle elementen binnen het geheel met elkaar verbonden zijn. Dit wordt systeemdenken genoemd. Hoe systeemdenken precies kan werken binnen het onderwijs en welke hulpmiddelen daartoe bestaan, was het onderwerp van het doctoraatsonderzoek van Marjolein. Deels liep het onderzoek op Moretus.

(Ann Masquelin)

Marjolein, 5 LAWI tijdens schooljaar 2005-2006

SPORTSPORT

Scholenveldloop

Op woensdag 26 september kregen onze Moretus-leerlingen een loop van 1000 meter onder de voeten geschoven. Het weer zat dit keer goed mee, het zonnetje was van de partij.

Eerst lichte paniek, omdat de reeks van het lopen vervoegd werd. De opwarming moest dus na het opspelden van het borstnummer en het rechtekken van het Moretus-shirt meteen beginnen. Een kort sprintje en wat rekoefeningen waren net genoeg om van start te gaan.

De jongens liepen als eerste. Meteen liepen er een aantal jongens van een concurrerende school op kop, maar geen paniek, na het afbreken van hun adrenaline was het onze beurt. Langzaam maar zeker kwamen we terug in het vizier voor de 3de plaats. We sloten het podium af met die bronzen plak.

Bij de meisjes was het anders. Zij waren heer en meester, want van meet af aan bepaalden een drietal Moretusmeisjes het tempo. Uiteindelijk veroverden de meisjes goud en zilver, wat een enorm sterke prestatie is.

Aan alle deelnemers van de veldloop een dikke proficiat!

(Kevin Van Rompaey)

Volleybal

Onze 'Yellow Tigers' hebben tijdens de volleybalcompetitie een topprestatie neergezet tegen Westmalle. Strakke opslagen, goede spelverdeling en knallers van aanvallen leidden tot de overwinning. Spijtig genoeg werd één van onze welpen onwel en moest afhaken voor de wedstrijd tegen Herentals. Gevolg: winst voor Herentals en Moretus uitgeschakeld voor de volgende ronde. We zullen dus moeten mikken op volgend schooljaar. Spijtig, want het zat erin.

Toch een dikke proficiat meiden. Er werd mooi volleybal gespeeld. Goed bezig en blijven trainen voor volgend schooljaar!

(De trotse coaches, Gina en Sabine)

Run4freedom - Fort Merksem

Op een zonovergoten, maar wel frisse zaterdagochtend 29 september trokken onze meest avontuurlijke leerlingen uit MORETUS naar het verre Merksem, waar we voor een hele uitdaging zouden gaan. De Run4freedom is een hindernissenloop door het fort: samen, al lopend, kruipend, glijdend en springend moet je verschillende hindernissen over. Door bitter koud water waden, slijk en donkere fortgangen trotseren... iets voor echte avonturiers.

Voor de wedstrijd had ik nog het idee om een gezapige wedstrijd mee te lopen met de leerlingen... maar al snel bleek dat een misvatting. Onze leerlingen waren knalhard gemotiveerd en snoeihard trokken ze het tempo op. Na 3,5km kwam de eindstreep al snel dichterbij.

Enkele reacties van onze leerlingen:

- Meneer, dit gaan we volgend jaar nog eens doen
- Het mocht nog vettiger!
- De teamgeest is echt wel leuk.
- Het is een fijne uitdaging tegen andere scholen...

Lopen jullie volgend jaar ook mee?

(Kevin Van Rompaey)

Stratenloop

Op vrijdag 5 oktober namen alle klassen deel aan de stratenloop. Zij streden allemaal om een uitstap naar Bobbejaanland, de cinema of om een lekker ijsje te verorberen tijdens de schooluren. Iedereen was mooi verkleed in een bepaald thema. Zo wilden zij de originaliteitsprijs bemachtigen, om extra punten te verdienen.

Onze klas (2C2) ging verkleed in het thema Sneeuwitje. We wonnen niet, maar waren wel eervol zevende.

De stratenloop is elk jaar weer leuk. We hopen volgend jaar de hoofdprijs in de wacht te slepen. (Anna Perić en Saartje Stoffelen - 2C2)

Joepie! Het is weer tijd voor de jaarlijkse stratenloop.

Eindelijk, de grote dag om de laatste strijd te leveren. Al weken van vooraf waren we geld aan het verdienen. Met 1C5 verdienden we meer dan 2000 euro. We waren al vrij zeker van de winst. En toch gingen we er met z'n allen nog voor. We verkleedden ons als Asterixen, Obelixen, noem maar op... en gingen ertegenaan.

Eerste nog een leuke klasfoto; we hadden een spandoek gemaakt met 'RARE JONGENS, DIE ROMEINEN' erop. Er was ook een Romein bij ons, die lachten we dan ook lekker uit. Toen gaf mevrouw Vanderschueren ons van de 'toverdrank' om beter te kunnen lopen...

Dan klonk het startsignaal van de loop. Eerst deden we de eerste ronde, waarin we onze outfits lieten zien en twee leerlingen achterlieten aan het aflossingspunt. We waren achtste, maar we mochten wel naar Bobbejaanland.

De Stratenloop, dat is een toffe belevenis om elkaar beter te leren kennen.

(Lukas Frans, 1C5)

Moretus Top 5

In het begin van het schooljaar wordt zoals elk jaar veel gelopen tijdens de LO-lessen. Sommige leerlingen hebben dan de reactie: "Alweer lopen?!" of "Waarom moeten wij lopen?". Daarom zetten we de positieve effecten van het lopen even op een rijtje:

- Lopen verbetert je conditie (fitheid)

Lopen zorgt voor een betere algemene conditie. Je hart, longen en spieren geraken beter ingesteld op langdurige inspanningen. De voordelen van een goede conditie op een rijtje:

- Je kan sneller recupereren na inspanningen.
- De kans op blessures neemt af.
- Het verhoogt de stressbestendigheid: lopen draagt bij tot een gelukkig gevoel, want lopen zorgt voor de aanmaak van endorfine, ook wel het gelukshormoon genoemd. Deze stof geeft je een euforisch gevoel waardoor je je beter kan wapenen tegen stress en zorgen.
- Een goede conditie verlaagt de kans op hart- en vaatziekten. Regelmatig lopen zorgt voor een lagere bloeddruk, een lagere hartslag (tijdens inspanning en in rust), een lagere cholesterol, vermindering van de kans op aderverkalking,...

- Lopen verbetert je denkvermogen

Je hersenen zijn gebaat bij regelmatig lopen, want intensieve lichaamsbeweging bevordert de bloedsomloop. Zo komt er dus meer zuurstof in je hersenen en dat heeft een positieve uitwerking op je geheugen en het vermogen om te leren!

Lopen zorgt dus voor **een gezonde geest in een gezond lichaam!**

We legden de looptijden van al onze leerlingen naast elkaar en zo werd er een Moretus top 5 gemaakt van de beste tijden, per jaar en per geslacht! Alvast een dikke proficiat aan de leerlingen die een plaats veroverd hebben in deze top 5. En een dikke pluim aan de leerlingen die de looptest tot een goed einde hebben gebracht.

(Marjan Moreau)

Eerste Graad	
1 ^e JAAR	
Jongens - 2400m	Meisjes - 2400m
1) Rune Van Opdorp (1B3) 9'25	1) Nuria Schoonheydt (1C4) 11'33
2) Victor Verstrepen (1C2) 10'20	2) Roxanne Beudeker (1C5) 11'59
3) Staf Verhoeven (1B4) 10'25	3) Emma Berat (1C2) en Sterre Vinck (1B4) 12'05
4) Warre Huyge (1C5) 10'51	4) Kato Meeusen (1A4) 12'55
5) Milan Lieckens (1C5) 10'53	5) Hanne Lembrechts (1C5) en Sanne Verhelst (1A2) 13'03
2 ^e JAAR	
Jongens - 2400m	Meisjes - 2400m
1) Isaac Nelson (2C2) 9'09	1) Hanne Van der Jonckheid (2B3) 9'37
2) Mitch De Koninck (2A3) 9'10	2) Caro Van der Avert (2A3) 10'22
3) Sander Van Esbroeck (2B2) 9'35	3) Fleur Smets (2C2) 10'50
4) Dylan Ouwehand (2B3) 10'03	4) Nisrine El Messaoudi (2A2) 11'10
5) Arnoud Bokeli-Peniël (2B3) 10'08	5) Flo Van Looveren (2B2) 11'20

Tweede Graad

3^e JAAR

Jongens - 2400m

- 1) Bob Van Zele (3ECMT) 8'53
- 2) Azamgol Amarkhel (3ECMT) 9'43
- 3) Mateo De Coster (3LAWI) 9'55
- 4) Raf Postelmans (3WETa) 9'58
- 5) Lasse Van der Auwera (3STWb) 10'05

Meisjes - 2400m

- 1) Youna Coens (3HUWEb) 11'10
- 2) Isabelle Hellemons (3ECWI) 11'22
- 3) Fien Balazs (3HUWEb) 11'34
- 4) Elien Rodens (3STWb) 11'42
- 5) Marie Douws (3HUWEb) 11'54

4^e JAAR

Jongens - 2400m

- 1) Basiel Raaffels (4STWb) 9'14
- 2) Ilias De Weerd (4WETa) 9'19
- 3) Matse Geerts (4ECWI) 9'36
- 4) Jan Vanoutryve (4WETa) en
Gijs van Ammers (4VEVOa) 9'45
- 5) Jasper De Schrijver (4STWb) 9'50

Meisjes - 2400m

- 1) Hilary Udechukwu (4LAMT) 11'00
- 2) Carolien Santens (4WETa) 11'30
- 3) Lore Van Osselaer (4STWb) 12'05
- 4) Nieke Bielen (4WETa) 12'35
- 5) Tine Buitink (4WETa) 13'10

Derde Graad

5^e JAAR

Jongens - 2400m

- 1) Jari Asselberghs (5M&O) 20'08
- 2) Ari Hamza Suleyman (5STWb) 20'27
- 3) Daan Baccarne (5WEWI) en
Tijs Dingemans (5WEWI) 20'50
- 4) Anton Smets (5WEWI) 21'50
- 5) Denzel Aboraa (5OA) 22'15

Meisjes - 2400m

- 1) Zena Van der Eecken (5VEVOb) 11'50
- 2) Meaza Van den Keybus (5VEVOb) 11'55
- 3) Fien De Cleyn (5STWa) en
Una Verborgstadt (5STWa) 12'45
- 4) Silke Rozendom (5STWb) 12'58
- 5) Aurélie Grooten (5ECWI) en
Marin De Beule (5WEWI) 13'12

6e en 7e JAAR

Jongens - 2400m

- 1) Anouar El Hid (6ECMT) 17'52 !!
- 2) Jesse Haverhals (6JGZ) 19'33
- 3) Ilian Daems (7BS) 20'13
- 4) Quentin Van de Castele (6STWb) 20'17
- 5) Jason Domen (7TBZ) 21'20

Meisjes - 2400m

- 1) Joyce De Ceurt (6JGZ) 11'15
- 2) Luna Vercruysse (6WEWI) 11'45
- 3) Amber Struyf (7KZ) 12'25
- 4) Demi Devos (6STWc) 12'46
- 5) Katrien Vanheusden (6LAWI) 12'55

Freerunning in de 1^e graad

In november hebben de leerlingen van de eerste graad hun grenzen verlegd, hun hoogtevrees overwonnen en soms ook wel gevaarlijke, maar knappe tricks uitgevoerd tijdens de les LO.

(Katrien Hofkens)

De middagsport

Elke schoolmiddag is er een dik halfuur middagsport.
Maar wat is dat nu, middagsport?
Het woord zegt het zelf: dat is sporten tijdens de middagpauze.
Aan de deur van de blauwe hal (de turnzaal) hangt een lijstje .
Op dat lijstje staat welke sport je gaat doen, van voetbal tot dansen.
De middagsport wordt gegeven door een sportleerkracht.
Ook kan je heel wat energie kwijt.
Zonder de middagsport zou ik mij vervelen!
(Warre Huyge – 1C5)

Moretus Ekeren
Katholiek onderwijscentrum

voor jou, voor nu, voor later

Ruim aanbod
ASO Latijn,
ASO, BSO, TSO

OPENDEUR

ZONDAG 17 MAART 11 > 15u

ONLINE AANMELDEN 1 APRIL > 26 APRIL*

HULP BIJ AANMELDEN WOENSDAG 3 APRIL 15 > 19u

INSCHRIJVINGEN WOENSDAG 29 MEI 9 > 14u

MAANDAG 3 JUNI 14 > 19u

* Surf hiervoor naar <http://meldjeaan.antwerpen.be>

Campus Middenschool, Oorderseweg 8, 2180 Ekeren voor info en inschrijving

Science - Technology - Engineering - Mathematics

Geïntegreerde aanpak van wetenschappen, techniek & technologie, informatica en wiskunde.

Content and Language Integrated Learning

Volg een niet-taalvak volledig in het Engels of Frans: aardrijkskunde, geschiedenis, godsdienst, wetenschappen, informatica, vrije ruimte of LO. Je kan hiervoor kiezen in diverse jaren, zowel in ASO, BSO en TSO.

Bekijk het hele studieaanbod op moretus-ekeren.be/studieaanbod

**Dat is een hele verjaardagstaart waard!
30 kaarsen uit te blazen door 100.000 ETZ-ers.**

Een mooie geschiedenis, klein begonnen, groot geworden.

De eerste voorstellingen werden op een geïmproviseerd podium gespeeld. Bankjes van de kleutertjes met planken erbovenop, in de refter, alle stoelen op gelijke hoogte. Nu wordt er met professionele geluids- en belichtingssystemen gewerkt, waar menig theatergezelschap dankbaar gebruik van maakt. Een heuse theateropstelling voor het publiek, zij het ietwat krap voor sommige mensen met lange benen, een podium met alle faciliteiten die een hedendaags gezelschap nodig heeft.

What happens in ETZ, stays in ETZ

Maar niets veranderde in die 30 jaar qua opzet: cultuur in de school brengen voor onze leerlingen en voor de bewoners van Ekeren en (ruime) omgeving. Een plaats waar onze leerlingen ook eens op de planken kunnen staan, voor een theaterstuk, voor een spreekbeurt, een (muzikaal) optreden.

Deze gedachte werd geopperd door toenmalig schooldirecteur Marcel Sollie en medewerker en theaterman van het eerste uur Willy De Reydt en duvel-doet-al Willy Simons. Zij trokken de kar, zochten medewerkers, vonden gezelschappen die kwamen spelen, puzzelden een programma klaar, en zorgden dat leerlingen, ouders en sympathisanten konden genieten van een avondje theater. Telkens zorgde een uitgebalanceerd jaarprogramma voor ernstige en minder ernstige stukken, met woord, beeld en klank, muziek en poëzie. En aansluitend de mogelijkheid voor een gezellige babbel.

Vele bezoekers ontdekten de voordelen van een abonnement: regelmaat, uit je zetel komen omdat het ETZ is, ook eens komen luisteren naar iets waar je niet zo direct zou voor kiezen, en dan valt dat toch mee, weerkerende

gezichten die vertrouwd geraken, een vriendenploeg die samen nog even npraat... gewoon genieten.

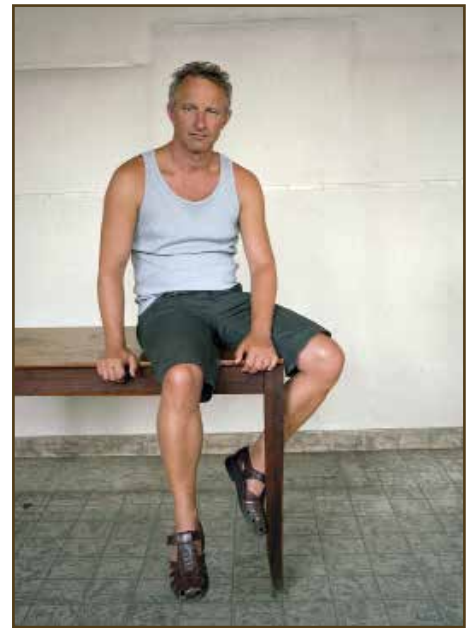
Ondertussen, tussendoor, voor en na, was ETZ tevens thuishaven en onderdak voor eigen gezelschappen als ETG, leerlingen-toneel en vele andere organisatoren die dankbaar gebruik maakten van de accommodatie van de zaal. En niet in het minst daarbij Moretus zelf.

Toch even onderlijnen dat enkel vele helpende handen dit alles mogelijk maken. Ariane en Bert die de fakkel overnamen van Willy, vele vrijwilligers die komen tappen, de moekes die de artiesten verwen-

nen met een lekkere maaltijd en een warm onthaal (waar menig artiest dankbaar naar verwijst in de show), de afbraakploeg die dinsdagavonden klaarstaat, de techniekers

die ter beschikking staan voor geluid, licht en andere al dan niet technische benodigdheden. De leden van de Raad van Bestuur en de Algemene Vergadering die een oogje in het zeil houden. Het vormt een hele bende, waarmee het fijn werken is!

Reuzefijne reacties krijgen we van vele artiesten voor dat warm onthaal, de gezelligheid, de gemoedelijkheid, het bad vol enthousiasme waar ze in terecht mogen komen. Velen hebben hier hun try-outs gedaan, hun eerste optredens, ze zijn blij als ze nog eens naar Ekeren kunnen komen. Het Mechels Miniatuur Theater met o.a. de gebroeders Verreth waren hier kind aan huis. Zij hebben ETZ mee het juiste elan bezorgd.

En natuurlijk zijn er de vele, vele toeschouwers... Stel, er zijn 7 projecten per jaar, maal 2 avonden en misschien nog een paar avonden buiten abonnement, dan worden dat snel 15 avonden ETZ per seizoen. Gedurende 30 jaar geeft dit 450 voorstellingen. Gemakkelijkheidshalve 210 aanwezigen per avond geeft dit 94.500 bezoekers op 30 jaar. Met telkens een ploeg van 10 helpers geeft dit 4500 vrijwilligers op 30 jaar. Met een gemiddelde van 4 artiesten op het podium geeft dit 1800 acteurs op 30 jaar. Dit wil zeggen dat we 100.000 personen een stukje deugd in cultuur hebben bijgebracht, op een of ander wijze... Dit verdient een reuzepluim! 100.000 ETZ-ers om 30 kaarsen uit te blazen.

Dat die bezoekers hier tevreden zijn, spreekt uit enkele reacties die we jullie niet willen onthouden. Ook artiesten laten telkens een dankbare 'tot ziens' achter in het gastenboek dat ze aanvullen. En Maria, die van alle artiesten van alle producties van alle jaren, een handtekening gevraagd heeft in het programmaboekje, die kan getuigen dat het goed was. Samen met de 100.000 ETZ-ers.

(Dirk Van Buyten en Ariane Schpilka)

Een anekdote na een bezoek aan de ETZ ...

Enkele jaren geleden zat ik na een geslaagde voorstelling toevallig aan tafel met de moeder, en de vrouw van Bart Peeters.

Ik ontmoette de ouders van Bart al eens eerder in het Begijnhof te Lier. De schoonvader van Bart Peeters en Warre Borgmans had ik al dikwijls ontmoet aan de zee. De vrouw van Bart en de vrouw van Warre zijn zussen. Dit zorgde die avond in de ETZ voor een heel gezellige babbel, waar ik achteraf nog van kon genieten.

Hopelijk kan ik in de toekomst nog dikwijls van vele voorstellingen in de ETZ genieten. Het is knap dat er in die eerder kleinschalige theaterzaal regelmatig zo'n toffe projecten te beleven zijn. Dankzij de inzet van vele vrijwillige medewerkers hoop ik dat dit nog lang kan blijven verder bestaan.

Lizette De Crom (Jonkers)

Willy Simons, Guido Van den Heuvel,
Willy De Reydt, Bert Van Daele,
Rony Matthyssens en Ariane Schpilka

Oprichters Marc Vanderbruggen en Marcel Sollie

